

Молодіжний ВІСНИК

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №45 (70) ГРУДЕНЬ 2011 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
"ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ"

<http://www.vmvpu.edu.ua>

З НОВИМ 2012 РОКОМ!

**У НОВИЙ РІК
ІЗ НОВИМИ
ЗДОБУТКАМИ!**

Промайнув ще один рік напруженої праці. Протягом року колектив навчального закладу зосереджував зусилля на виконання основних вимог з питань якісної підготовки робітничих кадрів згідно із державним замовленням.

Навчальний процес проходив у ритмі змістовної та ділової праці, незважаючи на не завжди своєчасне виділення коштів на комунальні послуги в достатній кількості. Незважаючи на нульове фінансування на розвиток, провадилися ремонтні роботи, створювались нові навчальні кабінети, новою технікою поновлювався комп'ютерний парк, вирішувались питання соціального захисту дітей, покращувались умови проживання в гуртожитку. У навчальному закладі створювались усі необхідні умови вільного доступу учнів для здобуття якісної професійної освіти. А для цього ще чимало потрібно зробити, щоб молодь, яка йде у велике життя була професійно грамотною, підготовленою, не боялась труднощів. Тож у переддень свята від щирого серця вітаю учнівський та педагогічний колективи з Новим 2012 роком та Різдвом Христовим!! Зичу вам усім міцного здоров'я, здійснення особистих бажань та усіх мрій, добробуту, благополуччя, родинного тепла, любові від оточуючих.

З НОВИМ РОКОМ ТА РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

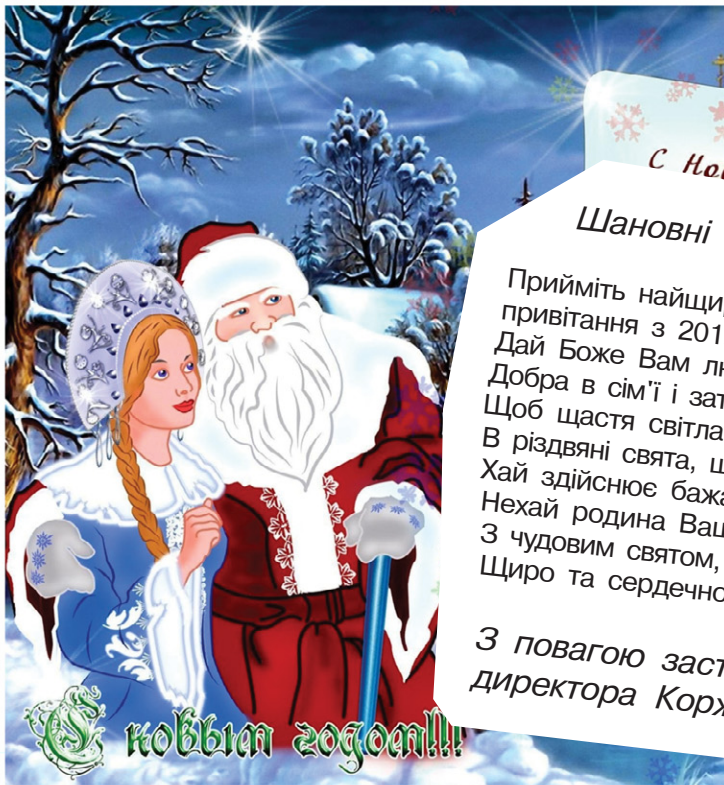
Директор ДПТНЗ "ВМВПУ"
О.Д. Дмитрик

**Шановні колеги!
Дорогі учні!**

Рік, що минає, залишив помітний відбиток у житті нашого колективу, був насичений напруженою працею, збагатив нас новим професійним і життєвим досвідом. Безумовно, найбільше досягнення нашого навчального закладу - це люди, їх працелюбність, відповідальність, висока культура і унікальний інтелектуальний потенціал.

Новий рік - це завжди сподівання на краже, віра у найсвітліше. Так нехай здійснюються всі ваші професійні та життєві плани і задуми. 2012 рік має стати періодом закріплення, розвитку, продовження досягнутого і підкорення нових вершин. Упевнений, що усі досягнення нам вдається здійснити.

Від щирого серця прийміть привітання із наступаючим Новим роком та Різдвом Христовим! Зичу вам міцного здоров'я, родинного благополуччя, впевненості в завтрашньому дні, наснаги і творчих сил. Бажаю, щоб у душі ніколи не згасав вогонь прагнення до справедливості і добра, життєві труднощі не збили вас з обраного шляху, а Різдвяна зоря

Шановні колеги!

Прийміть найщиріші привітання з 2012 роком!
Дай Боже Вам любові і тепла,
Добра в сім'ї і затишку в оселі,
Щоб щастя світла музика текла
В різдвяні свята, щедрі і веселі,
Хай здійснює бажання Новий рік,
Нехай родина Ваша процвітає.
З чудовим святом, радості і мрій
Щиро та сердечно Вас вітаю!

**З повагою заступник
директора Корженко С.Г.**

**Шановні працівники
ВМВПУ!**

Щиро вітаємо вас із Новим 2012 роком! У цей новорічний синій вечір, коли в замріяному вальсі кружляють сніжинки, коли серце наповнюється тихою радістю, нехай прилине до вас веселість, хороший настрій і Ваші бажання. Бажаємо вам у ритмі падаючих сніжинок почути пісні своєї мрії, а на вечірньому небі відшукати зірку свого кохання. Нехай цей рік для вас стане роком щастя, радості і здійснення всіх ваших найзаповітніших мрій. Хай сніжинки іскристого снігу принесуть вам "Віру", "Надію" і "Любов" у струмок ніжного, вірного і вічного кохання.

**З повагою Голова профспілки
Драчук Н.В.**

**Від щиро-
го серця вітає-
мо Вас із Різдвом
Христовим та наступа-
ючим Новим Роком!**

Зичимо Вам міцного здоров'я, творчих натхнень, здійснення ваших професійних планів, особистих бажань, усіх мрій та задумів.

Нехай Різдво та Новий рік принесуть Вам тільки добробут, благополуччя, родинне тепло та злагоду, щирих друзів та партнерів, шану та любов від рідних та близьких Вам людей, щасливі та яскраві події та усе найкраще!

**Заступник директора
Московський Б.А.**

Шановні колеги!

Вітаю вас із наступаючим Новим роком та Різдвом Христовим! Нехай ці свята - вісники оновлення, мрій і сподівань - принесуть вам і вашій родині добро, мир і достаток, радість і впевненість у завтрашньому дні. Нехай прийдешній рік виправдає ваші добрі надії і прагнення.

**Заступник директора
Воронюк О.М.**

Шановні колеги!

Прийміть сердечні вітання із Новим роком та Різдвом Христовим! Напередодні новорічних свят хочу побажати, щоб у кожную Вашу оселю завітав Дід Мороз і виконав ваші найзаповітніші бажання. Нехай прекрасні зимові свята принесуть мир, спокій і злагоду, впевненість у майбутньому.

Зичу Вам міцного здоров'я, успіхів, родинного щастя, достатку і благополуччя! Бажаю гарного настрою і любові, нехай у Вашому житті панують гармонія та вдача!

**старший майстер,
Маліхатко О.Ф.,**

"ДРУЖБА - ТО НАЙБІЛЬШИЙ СКАРБ"

Багато є скарбів: і матеріальних, і духовних. Кожна людина на своєму життєвому шляху прагне знайти своє щастя, що вважатиметься найбільшою цінністю.

Щастя буває різним. Для одних щастя - гроші, розкіш. Інші його бачать у сімейному житті, ще інші - у повсякденній роботі. Це все важко мати. А чи не найголовніше мати надійних друзів. Адже "друг вірний - захист міцний". Справді, як важливо, коли в горі чи радості поряд є той, хто розрадить чи розділить з тобою радість.

Є дружби різні. Тож одна
Шампанським піниться в бокалі,
Її випиваєш до дна
Без радості і без печалі.
А друга - без пустих прикрас,
Ознаки маючи суворі,
Духовно підіймає нас
У добрій радості і в горі.

Про дружбу говорять всі дуже багато. Я помітила, що багато хто з моїх ровесників і не тільки ровесників легко користуються словом "друг", називаючи ним мало чи не всіх. На мою думку, слід розрізнити слова "друг", "приятель", "знайомий", "товариш". Знайомих може бути багато, а справжніх друзів дуже мало. Усі ми маємо товаришів, з багатьма маємо дружні стосунки, але не всі мають справжнього друга. "Приятелів тьма, а вірного друга нема".

Я, вважаю, що дружба - то найбільший скарб. Адже знайти дорогоцінний скарб дуже важко, майже неможливо, так само як і знайти справжнього друга. "Знайти друга, за якого можна померти, - легко, а такого, щоб за тебе помер, - важко".

Давайте разом помірковано, хто такий друг і звернемося до народних висловів: "Не той друг, хто медом маже, а той, хто правду каже", "Друзі пізнаються в біді", "То не друг, що хвалить тихо, а той друг, що хвалить в слух", "Один друг у

біді - краще, ніж сто у гульбі", "Справжні друзі не підлабузники".

Я повністю згодна з прислів'ями, наведеними вище. На своєму шляху я зустрічала таких людей, які посміхаються мені в очі, кажуть, що я хороша, одним словом лестять мені, і повірте нічого хорошого від них чекати не можна. Не потрібно ображатися на людей, які говорять про наші недоліки, це не означає, що вони хочуть зробити нам зауваження, посміятись із нас, навпаки вони хочуть допомогти нам. Адже тільки справжній друг скаже нам, що у нас зачіска, не личить, погано вибраний одяг, чи невдалий макіяж.

Потрібно пам'ятати, що найвірніший друг - це мати, яка ніколи не зрадить, не проминяє свою дитину на найкоштовніше, готова життя віддати, щоб допомогти у скрутні синів чи доньці.

Один із моїх знайомих сказав мені прекрасні слова: "Брат може бути другом, але друг - завжди брат". І це справді так, бо хто такий вірний друг? Насамперед, це близька нам людина по духу, з якою приємно спілкуватися, проводити свій вільний час. Людина, яка завжди буде з нами у будь-яку хвилину нашого життя, веселу чи скрутну. Тому така людина - найбільший скарб. Справжній друг - це на все життя. Дуже хочеться знайти таку людину. То ж якщо ви знайшли справжнього друга, не відпускайте його, не сваріться через дрібниці!!!

І наостанок, в чому різниця між "знайомими" і "друзями":

ЗНАЙОМІ: ніколи не попросять поїсти...

ДРУЗІ: причина, з якої у тебе ніколи не знайдеться поїсти...

ЗНАЙОМІ: позичать що-небудь і повернуть через декілька днів...

ДРУЗІ: протримають це все так довго, що забудуть, що це твоє, або ти сам забудеш, і позишиш сам...

ЗНАЙОМІ: знають про тебе дещо...

ДРУЗІ: можуть писати про тебе книгу, з цитатами...

ЗНАЙОМІ: прийшовши в гості, ввічливо постукають...

ДРУЗІ: увійдуть без стуку зі словами: "Я вдома..."

*Гладка Катя,
учениця групи №29*

"РОБИМО ДОБРІ ВЧИНКИ!"

Ми часто говоримо про добрі вчинки, а що саме означає це словосполучення? Одні думають, що добра справа - це вчинок, який приносить користь, інші, серед них і я, впевнені, що добрі вчинки стають обтяжливими і зрештою все закінчується, як у прислів'ї: "Хотів краще, а вийшло, як завжди". Проте коли ми робимо добрі вчинки, робимо їх із користю і зовсім не хочемо, щоб вони стали тягарем для когось. Роблячи добрі вчинки, зовсім не думаєш про винагороду, найбільшою винагородою в такому випадку є слово "спасибі", яке у цьому випадку не просто слово, а натхнення... поштовх до здійснення нових добрих справ.

Кожен із нас, де б не знаходився, може робити людям добро. Допомогти іншій людині перейти в небезпечному місці дорогу, поступитися місцем у громадському транспорті жінці з дитиною чи пенсіонером, подати руку, допомогти в скрутну хвилину, розділити чесь горі - не можна перелічити всіх випадків, коли одна людина може і повинна допомогти іншій. Головне - не пройти повз, не відвернутися, не відводити очей вбік, коли поруч з тобою в транспорті людина похилого віку або хтось потребує твоєї допомоги, в таких випадках ти зобов'язаний запропонувати свою допомогу.

Кожна, навіть невеличка зроблена тобою справа, залишить приємне почуття насамперед у твоїй власній душі.

Про таку людську якість як доброта зараз мало хто згадує. Сьогодні ми є свідками того, як більшість "крутих" хизуються своєю перева-

гою над "лохами", як вони звикли називати тих, хто співчуває, співпереживає, прагне допомогти, хто "не вмів жити", "не вмів гроші робити", переступаючи через все і всіх. У тих багатіїв є модний одяг та дорогі автомобілі, проте немає душі.

До речі, а чи знаєте ви, що здійснювати добрі вчинки корисно для вашого здоров'я? Люди можуть займатися благодійністю, допомагати сусідові або переводити людей похилого віку через дорогу, а паралельно у них знижується рівень тривожності і підвищується самооцінка. Тож чим більше добра ми робимо, тим краще для нас.

Користуючись нагодою хочу привітати з наближенням Нового Року!

*Фещик Сергій,
учень групи №30*

МИ - ПЕРЕМОЖЦІ

У цьому році вперше в Україні було проведено олімпіаду з "Інформаційних технологій" серед учнів 10, 11 класів та учнів середніх професійних навчальних закладів. У Вінниці олімпіада відбулась 20 листопада 2011 року, у ній взяли участь майже 142 учасники, кожен з яких розраховував на перемогу і був гідний її. Адже кожен навчальний заклад висував найкращих учнів, щоб виступити якомога краще.

Наше училище представляли четверо учнів II курсу - Коваль Олена (група №40), Мельничук Ірина (група №40), Довгань Владислав (група №35) та Волошина Вікторія (група №29), які наполегливою працею продемонстрували чудовий результат, зайнявши у окремій номінації для професійних навчальних закладів усі перші місця.

- Коваль Олена - 1 місце
- Мельничук Ірина - 2 місце
- Довгань Владислав - 2 місце
- Волошина Вікторія - 3 місце

Ми вітаємо Вас із перемогою і бажаємо успіхів у майбутніх конкурсах та олімпіадах, адже поставлена мета буде завжди досягнутою, якщо до неї прагнути!

Коломійчук Л.О., викладач спец-дисциплін

"МРІЇ ЗБУВАЮТЬСЯ!"

Ти мрієш сьогодні не піти на уроки, а подовше поспати? Мрієш, щоб завтра розпочався карантин, і можна було б гуляти з друзями цілий день? У тебе проблема: що сьогодні вдіти на навчання?

Всі діти мріють... Але ВІЛ-позитивні діти мріють по-особливому - часто вони живуть у сім'ях, позбавлених найнеобхіднішого, для яких купити жменю гірких пігулок - життєво важливіше, ніж купити ляльку ...

У кожного з них своя мрія. Хтось мріє про ролики та скейт, хтось про те, щоб поплавати з дельфінами і побачити старовинні замки України. Деякі формулюють свою мрію так: "Щоб бабуся довго жила, і не потрібно було приймати таблетки". Хтось зрадіє психіку, парасольці або енциклопедії з історії Стародавнього Єгипту.

Фонд Олени Пінчук "АНТИСНІД" у партнерстві з ВБО "Всеукраїнська мережа людей, що живуть з ВІЛ" та МБФ "Міжнародний Альянс з ВІЛ / СНІД в Україні" створили проект для того, щоб ці маленькі мрійники повірили в те, що Мрії збуваються! Вони зібрали мріяння майже 800 дітей з 24 регіонів України для того, щоб ці маленькі мрійники могли зустрітись з Вами... З людьми, які готові допомогти їм втілити у життя їхні мрії. Іноді наївні. А іноді - напрощуд прості ... Фондом було створено сайт, де записані мрії кожної маленької дитини, і ці мрії можна втілити!

Тому, незалежно від того, де ви живете і скільки у вас вільного часу - ви можете їх осяслювати! Пам'ятаймо, що кожен із нас є своєрідним помічником Миколая!

*Умови проекту на сайті: mrii.in.ua
підготувала матеріал
Дем'янчук А.І., культорганізатор*

ІНФОРМАТИКА ЗА ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ!

Сучасна молода людина вже не уявляє свого життя без використання інформаційних технологій. Та чи насправді сьогоднішній "хакер" має бути схожим на засушеного "ботаніка", що світ білий бачить лише на екрані монітору? Ні! Ми категорично проти цього! Молода людина має бути насамперед здоровою. Саме тоді їй будуть підкорятися будь-які вершини у самих різноманітних галузях сучасного життя.

З метою популяризації фізичної культури та спорту, а також розвитку професійної майстерності операторів комп'ютерного набору в ДПТНЗ "ВМВПУ" з 21 по 30 листопада проводилась декада фізичної культури та інформатики.

На урочистому концерті закриття декади з інформатики, що відбувся 30 листопада, було підведено підсумки проекту "Ніщо на Землі не минає безслідно!", присвячений розвитку футболу на Вінниччині, до якого долучилися учні училища під керівництвом викладачів методичних комісій фізичної культури та інформатики. У рамках проекту проводились:

- цікаві зустрічі з ветеранами футболу;
- товариські матчі з футболу між учнями з вадами слуху;
- конкурси газет та презентацій на футбольну тематику.

Результати роботи висвітлюються на сайті проекту та в публікаціях. Під час виховних заходів учасники проекту знайомилися з результатами роботи проекту, формулювали висновки з ключового та тематичних питань, використовуючи презентації та інфор-

маційні технології.

У рамках декади проводились відкриті уроки, спортивні змагання, конкурси, показові виступи спортсменів.

Серед учнів першого курсу проводилась першість училища з волейболу, "Інформаційний триатлон", в якому учні продемонстрували не тільки фізичну витривалість, а й знання в області інформатики. Також було проведено інтелектуальну гру "Найрозумніший", що не залишила нікого байдужим своїми цікавими завданнями та запитаннями.

А для учнів другого і третього курсів під час святкового концерту провели веселу та пізнавальну гру "Розумники та розумниці", перемогу у якій одержала

збірна дівчат "Смайлики", що грала проти збірної хлопців "Злобні віруси". Нагородою за перемогу у конкурсі виступив солодкий подарунок - торт у вигляді символіки декади, створений умілими руками наших кухарів-кондитерів.

ВІДЗНАЧИМО ТА ПРИВИТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ:

Конкурс стінгазет

- ГРУПА №29 за перемогу у конкурсі стінгазет у номінації "Цікаво знати"

- ГРУПА №13 за перемогу у конкурсі стінгазет у номінації "Інформативний зміст"

- ГРУПА №10 за перемогу у конкурсі стінгазет у номінації "Оригінальність"

- ГРУПА №6 за перемогу у конкурсі стінгазет у номінації "Художнє оформлення"

- ГРУПА №6 за перемогу у конкурсі стінгазет у номінації "ЄВРО 2012"

- ГРУПА №10 за перемогу у конкурсі стінгазет у номінації "Футбол на Вінниччині"

Конкурс презентацій

- Мишук Максим (група №10) за перемогу у конкурсі презентацій у номінації "Інформатика за здоровий спосіб життя"

Триатлон

- ГРУПА №13 за зайняте 1 місце в змаганнях "Інформаційний триатлон"

- ГРУПА №6 за зайняте 2 місце в змаганнях "Інформаційний триатлон"

- ГРУПА №10 за зайняте 3 місце в змаганнях "Інформаційний триатлон"

"НАЙРОЗУМНІШИЙ"

- Пахолук Тарас (група №6) за зайняте 1 місце

- Алексеєнко Тарас (група №10) за зайняте 2 місце

- Опольський Ярослав (група №6) за зайняте 3 місце

Олімпіада з інформатики серед учнів 1 курсу

- Загребельний Владислав (група №13) - 1 місце

- Алексеєнко Тарас (група №10) - 2 місце

- Парасич Олена (група №14) - 3 місце

*Коломійчук Л.М.,
викладач спецдисциплін*

КОНКУРС НА КРАЩИЙ ІННОВАЦІЙНИЙ УРОК В СИСТЕМІ ПТО

Система освіти у будь-якій країні покликана сприяти реалізації основних завдань соціально-економічного та культурного розвитку суспільства, тому що саме навчальні заклади готують людину до активної діяльності в різних сферах економічного, культурного і політичного життя суспільства. Здатність навчального закладу достатньо гнучко реагувати на запити суспільства, зберігаючи накопичений позитивний досвід, має дуже суттєве значення.

Професійно-технічна освіта посідає одне з провідних місць в оновленні економіки, практичному запровадженні досягнень науки і техніки, історично впливає на визначення основних напрямів роботи педагогічних працівників. Їхня діяльність спрямована на забезпечення високого рівня професійної підготовки майбутніх робітників, їхньої конкурентоспроможності, мобільності, творчої активності. У нових соціально-економічних умовах зростають вимоги до рівня культури й організації праці педагогічних працівників, їхнього теоретичного рівня, професійної етики, підвищення професійної кваліфікації і педагогічної майстерності.

XXI століття - це час переходу до високотехнологічного інформаційного суспільства, у якому якість людського потенціалу, рівень освіченості і культури всього населення набувають вирішального значення для економічного і соціального поступу країни. Освіта XXI століття -

це освіта для людини. Її стрижень - розвиваюча, культуротворча домінанта, виховання відповідальної особистості, яка здатна до самоосвіти і саморозвитку, особистість, яка вміє критично мислити, опрацьовувати різноманітну інформацію, використовувати набуті знання і вміння для творчого розв'язання проблеми.

У Державному професійно-технічному навчальному закладі "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище" працює колектив ентузіастів і однодумців. Безпосередньо на базі навчального закладу учні мають змогу вивчати прогресивні технології і набувати навички практичного виконання робіт певної послідовності, формувати професійні вміння та навички. А у цьому немала заслуга талановитих педагогів нашого училища: викладачів, майстрів виробничого навчання та вихователів.

Це творчі особистості, які знаходяться в постійному пошуку, спрямованому на оновлення змісту і форм організації професійного навчання, впроваджують інноваційні технології, створюють нові методи. У повсякденній праці проявляються їх педагогічна мудрість, сердечність і людяність.

З метою створення єдиного відкритого інформаційного простору для підтримки творчих учителів, популяризації кращого педагогічного досвіду серед профтехосвітян країни та стимулювання педагогів до подальшої співпраці з фахо-

вою пресою редакція журналу "Профтехосвіта" у 2011 р. оголосила конкурс на кращий інноваційний урок у системі ПТО серед авторів та передплатників періодики видавництва "Шкільний світ".

До редакції з усіх регіонів України надійшло 302 методичні розробки уроків із виробничого навчання, спеціальних предметів, предметів загальноосвітнього циклу, виховних та позаурочних заходів.

Серед кращих визнані й авторські розробки уроків педагогічних працівників нашого навчального закладу (які, до речі, були єдиними представниками Вінницької області на зазначеному конкурсі), а саме: II місце посіли розробки майстрів виробничого навчання Прядун В.С. та Сивак О.І., викладача Ластівки І.В., III місце - розробка майстра виробничого навчання Андрущенко Л.С., висловлена подяка за участь у конкурсі майстру виробничого навчання Лукашенко М.М.

Кращі розробки уроків редакція планує видати друком у серії посібників "100 інноваційних уроків" та журналі "Профтехосвіта".

Хотілося б побажати педагогічному колективу нашого навчального закладу не втрачати творчого запалу, ентузіазму та бажання творити у галузі теорії та методики професійного навчання і виховання учнів ПТО України.

Ластівка І.В., майстер в/н

СТОРІНКА БАТЬКІВ

У всі часи (і в наш також) вихователів можна було умовно поділити на дві великі групи. Одні вважають, що успіх у вихованні залежить від керівництва дитиною, її підкорення волі дорослого. Інші вбачають основу виховання у доброму ставленні до дітей. І першим, і другим вдалося успішно впоратися із деякими труднощами виховання, але тільки жорстокість або тільки доброта не змогли допомогти у цих випадках.

І це відбувається тому, що батьки не враховують основних правил виховання. Які ж вони, ці правила?

Правило перше. Ніколи не беріться за виховання у поганому настрої. Виховання дітей - це одне з найпрекрасніших занять людини і його, безперечно, повинні супроводжувати хороши настрої, спокій, схильність до спілкування. Щоб переконатися у цьому, ви самі повинні дати відповідь на ряд запитань: де вам краще - в компанії друзів, прихильних до вас, чи в компанії певних суб'єктів, де кожен займається своєю справою? Чи подобається вам, коли на вас кричать, чи ви надаєте перевагу нормальному тону розмови? Звичайно, будь-яка людина на ці питання дасть однозначну відповідь. Але, на жаль, чомусь не всі батьки пам'ятають ці прості істини в щоденному спілкуванні з дітьми.

Правило друге. Чітко визначте, чого ви хочете від дитини (і поясніть їй це), а також дізнайтеся, що вона сама думає з цього приводу. Діти не народжуються "готовими людьми". І якщо ви хочете, щоб ваші діти були розумними, сміливими, веселими, сильними, мужніми і т.д. - виховайте їх такими. При цьому деякі батьки чітко не уявляють собі, чого вони хочуть від дітей; вони лише знають, що в дітях їх дещо "не влаштовує". Головне - переконати дитину в тому, що ваша виховна мета - це її мета. Але мета може бути досягнута й іншим шляхом, не так, як ви пропонуєте. Діти живуть своїм життям, а не просто життям батьків.

Правило третє. Надавайте своїй дитині можливість бути самостійною. Виховуйте, але не контролюйте кожен крок. Люди не люблять, коли хтось нав'язує готові рішення, контролює вчинки. Діти - це ті ж люди, і ніщо людське їм не чуже. Але діти - люди недосвідчені. І хоча вони хочуть, як правило, до всього дійти самі, зробити це вони зможуть лише за допомогою дорослого, але з допомогою тактовного. І це повинна бути лише допомога, а не підміна дій дитини діями дорослого.

Правило четверте. Не підказуйте готового рішення, а покажіть можливі шляхи до нього і час від часу розбирайте з дитиною його правильні і хибні кроки на шляху до мети. При цьому важливе емоційне стимулювання: не тільки позитивний фон, але і негативне реагування на кожне досягнення дитини.

Правило п'яте. Не пропустіть того часу, коли досягнуто першого успіху. Ніколи не чекайте особливого випадку хвалити дитину за кожен вдалий крок. Дуже важливо хвалити не взагалі, а конкретно. Не "ти у мене молодець", а обов'язково "ти вчинив добре, тому що...", і ще дайте відчути свій настрій - у даному випадку це радість успіху дитини. Якщо ж дитина робить певний неправильний крок, помиляється, то необхідно допомогти розібратися.

Правило шосте. Зробити своєчасно їй зауваження. Відразу дати оцінку вчинку і зробити паузу - дати усвідомити почуте. Будь-яке зау-

важення потрібно робити відразу після помилки.

Правило сьоме. Оцінювати вчинок, а не особистість! На жаль, якраз в цьому пункті закладена найпоширеніша і груба батьківська помилка. "Ти - поганий" (оцінка особистості) звучить замість більш вдалого у цій ситуації "ти вчинив погано" (оцінка вчинку). І необхідно конкретно пояснити, в чому, власне, помилка, чому в даному випадку дитина вчинила неправильно. Ос-скільки критикується конкретна помилка, а не особистість, то у дитини нема потреби захищатися, не виникає страху, побоювання бути покараним. З того суворого, навіть жорстокого, але спокійного аналізу вчинку впливає віра справедливості вихователя, його послідовність і не зникає у свої сили.

Правило восьме. Після зауваження обов'язково доторкніться до дитини і тим самим

дайте відчути, що співчуваєте їй помилці, вірите в неї, що ви хорошої думки про неї, не дивлячись на помилки.

Сутність людини і її вчинки - не одне і те ж. І потрібно вести себе відповідно: немає нічого гіршого, коли батько або мати ображається на своїх дітей.

Не піддавайтеся хибній думці, згідно якої діти поділяються на талановитих і не талановитих, хороших і поганих. Кожна дитина може досягнути достатньо багато. Але для цього вона повинна бачити кінцеву мету.

Правило дев'яте. Виховання повинно бути поетапним.

Якщо ви приведете високу молодшу людину в сектор для стрибків у висоту, вкажете їй на планку з відміткою світового рекорду і скажете - стрибай! - то нічого з цього не вийде. Планку потрібно піднімати поступово. Так само поступово, рухаючись від першої до наступної, штурмує свої планки людського росту дитина. Завдання вихователя - своєчасно і точно піднімати планку, керуючись системою перспективної мети дитини.

Правило десяте. Виховання повинно бути жорстким, але добрим.

У цьому і полягає суть своєчасності вихователя. Не потрібно мучитися хибним вибором - який спосіб виховання кращий: жорстокість або доброта, авторитарність або лібералізм - і те, й інше рівно віддалене від суті ефективного сучасного виховання дітей в сім'ї. Все добре у свій час, і потрібно вміти застосовувати різні методи відповідно до конкретної ситуації.

Тоді виховання буде своєчасним. Звичайно, можна ще багато називати правил виховання. Але найголовніше - щоб і батько, і мати у вихованні дітей виступали як єдність.

В.О. Сухомлинський у книзі "Сто порад учителів" писав: "Ми повинні турбуватися, щоб у матері й батька було єдине уявлення про те, кого вони разом зі школою виховують, а звідси і про єдність їхніх вимог, перед усім - до самих себе. Прийти до того, що батько і мати, як вихователі, були єдиним цілим - це означає навчити мудрості материнської і батьківської любові, гармонії доброти і суворості, ласки і вимогливості. З великим тактом, не торкаючись особистого, часто болісного, ми прагнемо запобігти помилкам батьків у цій найтоншій сфері духовного життя. Там, де не має мудрості батьківської педагогіки, любов матері і батька калічить дітей"

ПРИНЦИПИ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ АНКЕТИ ДЛЯ БАТЬКІВ

За результати відповідей на цю анкету можна визначити, чи правильно вибраний принцип виховання дітей.

- Чи можете Ви:
1. У будь-який момент залишити всі свої справи і зайнятися дитиною?
 2. Порадитися з дитиною, не зважаючи на її вік?
 3. Зізнатися дитині в помилці, здійсненій по відношенню до неї?
 4. Вибачитися перед дитиною у випадку, якщо ви не мали рацію?
 5. Опанувати себе і зберегти самовладання, навіть якщо вчинок дитини вивів вас із себе?
 6. Поставити себе на місце дитини?
 7. Повірити хоч би на хвилинку, що Ви добра фея, або прекрасний принц?
 8. Розповісти дитині повчальний випадок із дитинства, що представляє вас невідгнотому світлі?
 9. Завжди утриматися від слів і виразів, які можуть ранили дитину?
 10. Пообіцяти дитині виконати її бажання за хорошу поведінку?
 11. Виділити дитині один день, коли вона може робити, що хоче, а ви при цьому ні в що не втручаєтесь?
 12. Не прореагувати, якщо ваше дитя ударило, штовхнуло або не заслужено образило іншу дитину?
 13. Встояти проти сліз, капризів, прохань, якщо відомо, що це примха?

Варіанти відповідей:
а) можу і завжди так чиню - 3 бали;
б) можу, але не завжди так чиню - 2 бали;
в) не можу - 1 бал.
Від 30 до 39 балів - Ви дотримуєтесь правильних принципів виховання.
Від 16 до 30 балів - Ваш метод виховання - батіг і пряник.
Менше 16 балів - у Вас немає педагогічних навиків і бажання виховувати дитину.

Підготувала матеріал
вчитель ЗОШ гімназії №6
Бахтіна А.В.

"О, РІДНЕ СЛОВО, ХТО БЕЗ ТЕБЕ Я..."

Методична комісія викладачів української мови і літератури ніколи не нехтує конкурсами, які дають можливість учням показати свій рівень володіння багатством нашої багатогранної, як діамант найвищої якості, рідної української мови.

От і 22 листопада 2011 року викладачі Мазуренко Світлана Павлівна та Яричук Наталя Василівна провели I етап XI Міжнародного конкурсу знавців української мови ім. Петра Яцика.

Учні виконували завдання на знання орфографії, фразеології, писали власні висловлювання на запропоновані теми: "Дім не там, де ти живеш, а там, де тебе розуміють", "Чим можуть пишатися українці?", "Чи потрібно добре вчитися, щоб досягти успіхів у житті?".

Переможцями стали:

1 місце - Овчарук Юрій, група №1;

2 місце - Опольський Ярослав, група №6;

3 місце - Пахалюк Тарас, група №6;

Вітаємо переможців і пропонуємо прочитати творчі роботи Овчарука Юрія та Опольського Ярослава.

Мазуренко С.П., викладач укр. мови і літератури

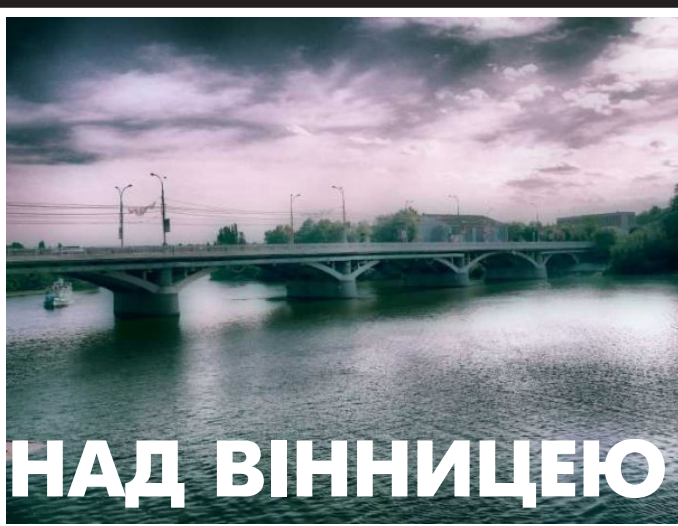
ЧИ ПОТРІБНО ДОБРЕ ВЧИТИСЯ, ЩОБ ДОСЯГТИ УСПІХІВ У ЖИТТІ?

Навчання - це процес здобуття і накопичення нових умінь та навичок. Комусь навчання легко дається, і людина швидко засвоює знання, а для когось цей процес є надзвичайно важким. Та, незважаючи на все, навчатися потрібно будь-де і будь-коли. Від того ж, як ми закріпимо свої знання і навички, залежить те, як ми будемо їх застосовувати в подальшому житті. Я вважаю, що в будь-якій галузі не завадять, а тільки допоможуть розширити свій світогляд.

З приводу того, чи потрібно добре навчатися, серед людей побутує дві думки: одні доводять, що без навчання успіху досягти дуже важко, адже не маючи знань і вмінь, наврядчи можна так спрямувати свою діяльність, щоб досягти бажаного результату; інші вважають вагомішим випадком, просто удачу. Так би мовити - треба опинитись в потрібному місці в потрібний час. Але, на мою думку, так вважають лише ті, хто навчатися не хоче, а сподівається на удачу. Дуже сумніваюся, що така позиція принесе бажаний результат...

Краще навчатися, бути озброєним міцними знаннями і цілеспрямовано йти до своєї мети. Так людина впевненіша у собі, і, на мою думку, завжди досягне успіхів в житті. Але й переоцінювати свої можливості також не треба - через надмірну самовпевненість можуть виникнути негаразди. Тому об'єктивна самооцінка і прагнення до самовдосконалення через навчання - ось реальний шлях до успіху в житті.

Овчарук Юрій, учень групи № 1

НАД ВІННИЦЕЮ ЗНОВУ ЛУНАЛА "ПІСНЯ НАД БУГОМ"

Кращих юних вокалістів Вінниччини визначали на фестивалі - конкурсі "Пісня над Бугом"

Дитячо-юнацький фестиваль-конкурс юних вокалістів "Пісня над Бугом" започаткований в 1997 році. Фестиваль-конкурс має на меті широко пропагувати серед дітей та молоді кращі зразки народної та сучасної української естрадної пісні.

15 листопада 2011 року у БК "Зоря" відбувся обласний конкурс, музичний проект "Пісня над Бугом", присвячений Міжнародному Дню студента. Захід проводився традиційно напередодні Міжнародного дня студента. Від ВМВПУ участь брали дві учениці: Мороз Юлія, (група №34), яка отримала диплом третього ступеня у номінації "Соціальний спів-Естрадна пісня", та Онофрійчук Євгенія, учениця групи №17, яка отримала диплом другого ступеня у номінації "Соціальний спів-народна пісня". Щиро вітаємо їх із перемогою!

Дем'янчук А.І., культорганизатор

ЧИМ МОЖУТЬ ПИШАТИСЯ УКРАЇНЦІ?

На мою думку, є безліч речей, якими можуть пишатися українці. Перш за все - це неповторна українська мова, яка за своєю милозвучністю займає друге місце на Землі. Також це наші звичаї і традиції, яких українці дотримуються з давніх віків. Україна має багату на різноманітні події історії, що своїми коренями сягає племен словенців і древлян, які проживали на території сучасної України.

Наша держава відома своїми письменниками та поетами. Найвизначнішими є Тарас Шевченко, Іван Франко, Леся Українка, Михайло Коцюбинський, Григорій Сковорода. Ми відомі завдяки нашим драматургам Івану Котляревському, Івану Карпенку-Карому, Панасу Саксаганському, Михайлові Старицькому.

Українці прославились і в галузі науки. Чудовим прикладом цього є фізик Іван Пулюй, що відкрив таке явище, як рентгенівський промінь.

Тепер ближче до сучасності. Україна відома своїми співаками, які взяли участь у Євробаченні: Руслана, Ані Лорак, Альоша.

Одним із найвагоміших досягнень є те, що Україна разом із Польщею буде приймати чемпіонат Європи з футболу - Euro 2012. До України приїде багато вболівальників з різних країн і, я впевнений, що це сприятиме розповсюдженню інформації про Україну в усьому світі.

Отже, я вважаю, що українці мають чим пишатися!

Опольський Ярослав, учень групи №6

МІЙ ВИБІР РОБІТНИЧА

Ми, учні група № 35 навчаємося за професією "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин" і ми цікавимося різноманітними новинками новітніх технологій. І ось одна з новітніх розробок вчених, яка найбільше нас зацікавила, це "Смартфон в уяві", і ми вирішили з вами нею поділитися.

Концепт "Уявного телефону" має на увазі, що сам пристрій з сенсорним екраном існує лише віртуально - на долоні власника, рухи якого комп'ютер знімає на відеокамеру і розпізнає в якості команд. За словами одного з авторів проекту Патріка Бодіха (Patrick Baudisch), такі системи якщо не витіснять у майбутньому реальні пристрої, то, принаймні, стануть зручним підмогою в користуванні ними. Наприклад, зробити найпростіші операції зі смартфоном можна буде, не виймаючи його з кишені або сумки.

Рухи рук власника фіксуються розташованою на лобі мініатюрною відеокамерою, потім розпізнаються і по бездротовому зв'язку передаються на смартфон у вигляді конкретних вказівок. Зручніше за все буде використовувати систему для самих рутинних і частих дій, які нам раз у раз доводиться проробляти зі своїми апаратами - вимкнути дзвінок нагадування, прослухати

голосову пошту...

Прототип системи вже повністю функціональний, хоч і надто великий за розмірами і вагою для того, щоб привертати увагу публіки. Але це питання часу - можливо, незабаром голосові гарнітури доведеться перейменувати, адже вони придбають і додаткові важливі функції.

До речі, цей проект нагадує ще більш амбітну ідею перетворити власне тіло в інтерфейс для безлічі портативних пристроїв. І у нас у групі № 35 багато в кого є смартфони, та різноманітні телефони, в яких є багато корисних функцій.

Чміхаленко Володимир, учень групи № 35

ПРОФ- ТЕХОСВІТА

Професійно-технічна освіта щільно інтегрована в економіку. З усіх ланок освіти вона найбільше пов'язана з матеріальним виробництвом, саме тому і випускники професійно-технічних навчальних закладів одразу беруть участь у виробничих відносинах. Зрозуміло: чим більше висококваліфікованих, якісно підготовлених робітників в країні, тим швидше розвивається її економіка.

На жаль, не всі це розуміють. Професійно-технічна освіта в Україні продовжується розглядатися лише, як проблема освітньої сфери. А її, на мій погляд, потрібно розглядати, як один з головних чинників, що забезпечує відродження економіки та національної безпеки держави.

На сьогодні, за даними Мінпраці, середній вік працюючих у сфері матеріального виробництва дорівнює 55 рокам. До того ж частка робітників високої кваліфікації серед них досить не висока - до 10%, тоді як у США - 43%, ФРН - 56%. При цьому робітники в Україні проходять перепідготовку чи підвищення кваліфікації в середньому - раз на 13 - 15 років, коли у розвинених країнах - ще на 3 - 5 років. Звідси - низька якість продукції, не конкурентоспроможність на світовому ринку.

Сучасна економіка, яку ще називають "економікою знань", висуває високі вимоги до рівня кваліфікації та компетентності кожного працівника. Світова практика, як зазначають у своїх дослідженнях науковці та економісти, свідчить про те, що найбільше стійка економіка тих країн, де спостерігається безперервне збільшення кількості високоосвічених і висококваліфікованих робітників. Тому не дивно, що в країнах із соціально орієнтованою економікою постійно збільшується тривалість навчання дорослого населення. Скажімо, за останню чверть століття в Італії вона зросла з 5,5 до 13,5 років, а в Японії - з 9,2 до 16,1, у Франції - з 9,8 до 17,2. Можна стверджувати, що формування економіки, що базується на знаннях, вимагає випереджаючого розвитку освіти, зокрема професійно-технічного.

Після українського вузу і ПТУ важко знайти роботу, тому що держава безпосередньо ніяк не бере участі в розподілі трудового потенціалу. На тлі інших країн, взяти навіть сусідню Білорусію, Україна виглядає абсолютно не зацікавленою в своїх трудових кадрах, в своєму потенціалі та розвитку. Якщо держава не зверне уваги на це питання, то найближчим часом Україна ризикує просто позбутися своїх виробничих кадрів, необхідних на сьогоднішній день.

Економіка України за останні 3-4 роки все більше потребує робочої сили, яка здатна швидко адаптуватися до змін на ринку праці та вимог роботодавців. А такі кадри передусім мають готуватися в системі професійно-технічної освіти.

Подобанський Влад,
учень групи №10

НЕ ЗАБУВАЙТЕ НЕЗАБУТНЄ

Відродження національної культури неможливе без знань про український народ, особливості його побуту і трудової діяльності, його господарювання, домашні промисли та ремесла, без знання народного одягу, харчування, звичаїв, сімейної обрядовості, вірувань, народної релігії, без знання свого роду.

Щоб не втратити своєї суті, поваги й самоповаги, ми, дорослі й діти, повинні зберегти історичну пам'ять. Бо як же прикро буває, коли захоплюємося подвигом спартанців біля Фермопілів і не знаємо про подвиг козаків під Берестечком. Чули про подвиги Ганнібала і не знаємо про подвиги Самійла Кішки. Читали про воєнне ремесло римських легіонерів, але чи маємо ми уявлення про ратну майстерність запорожців?

Не можна, не маємо права забувати історію свого народу. Учителі нашого училища розуміють, що вивчення народознавства - не тимчасова "мода", а насущна потреба справжнього виховання підростаючого покоління сьогодні, завтра, післязавтра і завжди.

Народознавство - ключ до пізнання національного духу.

Саме тому викладачами методичної комісії української мови та літератури за підтримки директора училища Дмитрика Олександра Дмитровича було створено народознавчий музей-світлицю.

Велика подяка Петренко Галині Петрівні, Мазуренко Світлані Павлівні, Яричук Наталі Володимирівні, Бойчук Оксані Юхимівні, які починали добру справу.

Бути гідними історії своєї нації, знати, що вона - не далеке минуле, а біографія народу, його жива душа, допомагає учням нашого училища саме музей-світлицю.

Головне завдання нашого музею - сприяти підвищенню і поглибленню якості знань учнів про минувшину рідного краю.

Робота музею спрямована на розвиток пошукової діяльності, творчості, активності учнів, що реалізується через збирання, вивчення, обробку, збереження, оформлення матеріалу, збагачення й удосконалення матеріальної бази музею; розвиток народознавства; екскурсійну та пропагандистську роботу.

Мета діяльності музею полягає у залученні молодого покоління до вивчення та збереження історико-культурної спадщини свого народу, у формуванні освіченої творчої особистості та сприяттві відродженню традицій.

Річний план музею побудовано таким чином, щоб познайомити учнів з українськими звичаями, фольклором, обрядовими діями, що пов'язані з народними святами річного циклу.

При музеї створені групи учнів-екскурсоводів, лекторські групи, рада музею.

Рада музею складається з учнів, які є членами фольклорного гуртка "Оберіг". Основна мета їх роботи - відродження давніх народних традицій, звичаїв, обрядів українського народу.

Групи учнів-екскурсоводів розробляють теми і підтеми, що розкривають зміст експонатів, що знаходяться в світлиці і проводять екскурсії. Для учнів - це цікава робота, де вони прагнуть відтворити минувшину українського побуту наших предків.

Лекторська група музею створена на базі групи № 15 та №42. На сьогодні дана група пропонує пізнавальні години спілкування з учнями училища на теми: "Традиційне українське житло", "Український рушник в житті людини", "Українська народна пісня", "Українська

народна вишивка".

Музей розташований у спеціально обладнаній кімнаті. Важко було розмістити всі експонати на невеликій площі і при тому дотриматися внутрішнього планування українського житла, традиції якого сягають глибокої давнини. Ми дбали й про те, щоб всі експонати було добре видно і щоб вони прикрашали кімнату.

Експонати музею знайомлять відвідувачів з комплексом українських народних вишиванок - рушників середини XIX - початку XX ст. з домотканої тканини, які оздоблені смугами рослинного орнаменту, виконаного технікою гладі, хрестика, мережки. На них ми можемо побачити соняшник і калину, кетяги винограду і рожу, тільпан і гвоздику, барвінок і дубові листочки, жолуді і суніці, вишню і вербове листя...

Серед знярядь праці привертає увагу учнів ткацький верстат початку XIX століття, який подарував музею директор училища - Дмитрик Олександр Дмитрович.

В експозиції представлені примітивні зняряддя праці кріпаків - прядка, серп, рубель, рогаці тощо.

У нашій "Світлиці" багато експонатів традиційного керамічного посуду: миски, полумиски,ринки, горщики - борщівники, кашники, глечики, куманці, а також декоративний посуд.

Всі експонати описати неможливо. Кожен з них має своє призначення та історію. Але продовжується збір предметів, які поповнюють музей, розповідають про рідний край, його минуле, про народні промисли, про працьовитих людей України.

Звичайно, музей щоразу поповнюється.

Учителі та учні училища із задоволенням включилися в роботу. Приносили старовинні домашні речі, які ще подекуди зберігалися в бабусь і прабабусь на селі.

У цьому навчальному році музей поповнили експонатами учні Нагаєвська Альона, Сафронова Катя (група № 15); Кузьменко Оля, Лисенко Віра, Лисенко Юля, Іваніченко Альона (група № 19), Яремчук Олена, Тишкін Артем, Іваніченко Оля, Ковбасюк Катя (група № 23), Кучер Діана (група № 29), Чорна Оля (Група № 33), Дацюк Оксана, Юрківська Світлана, Гаврилюк Лариса (група № 42).

Свій дарунок в музей-світлицю зробив і заступник директора з навчально-виховної роботи - Тютюнник Микола Миколайович. Килим ручної роботи прикрашає нашу світлицю.

Особисто від себе щиро дякую всім тим, хто не залишився байдужим і зробив безцінні дарунки музею.

У музеї ведеться книга обліку відвідувачів, екскурсій, книга відгуків, книга пошани.

Учні училища, відвідувачів і гостей нашої світлиці не можуть лишити байдужими витвори народного мистецтва, особливо минулих епох. Експонати, колись давно виготовлені чиймись вмілими руками, нерідко живуть безіменними. Така вже їхня доля - надто часто на незбагнених шляхах історії губляться імена творців, яким разом із небуттям залишається найсвятіше ім'я - ім'я свого народу.

Недарма мовиться: "Пам'ять потрібна не мертвим, пам'ять потрібна живим". А тому народне мистецтво, національна культура повинні жити поміж нас, щоб ми не здавалися безрідними нащадками, а поставали спадкоємцями великих звершень предків, могутнішали знаннями про своє духовне коріння.

Кравець В.В.,
викладач, завідувача
музеєм-світлицею

НЕ ЗАБУВАЙТЕ НЕЗАБУТНЄ

Довгими осінніми та зимові вечорами в моїй батьківській хаті, що в селі Носіківка, Шаргородського району лунала пісня, а вправні руки моєї бабки Фетькової Тетяни Лук'янівни, не спиняючись ні на хвилину, пряли. У вільний від хліборобських клопотів час треба було багато встигнути, щоб на весні пишно прибрати до свята хату. Після того, як вже були готові нитки, бабка їх фарбувала, висушувала, змотувала в окремі клубки. Я ще добре пам'ятаю ті різнокольорові клубки, які переливалися всіма кольорами веселки.

Після того, як пряжа була готова, йшла моя бабка в сусіднє село Плебанівку. Там на всю округу була одна майстриня, в якій був ткацький верстат. Вона виготовляла доріжки, скатертини, рядна. Селянинові потрібно було чимало різних тканин, адже кожний сам забезпечував свої власні потреби у виготовленні одягу та обладнанні житла.

Зберігся у нас килим, який прикрашав батьківську оселю. Але часи змінюються, оздоблюють будинки по-сучасному. Тому цю святиню я вирішив подарувати в музей-світлицю нашого училища, щоб діти пам'ятали про народні ремесла, цінували минуле свого народу і знали, що без минулого не буде майбутнього.

Самим високим видом мистецтва, самим талановитим, самим геніальним є народне мистецтво. Це таке, що закарбоване народом, що народом збережене, що народ проніс крізь століття.

До найдавнішого народного ремесла належить ткацтво.

Прості українські селяни, як правило, займалися ткацтвом взимку, розповідала Віра Ціпцюра, мешканка села Бабчинці Чернівецького району, Вінницької області. Основним інвентарем був ткацький верстат, який влітку зберігався на горіщі, або в коморі, а взимку заносився до хати.

Такий ткацький верстат Ціпцюра Віра передала в музей-світлицю нашого училища. Вона отримала його в подарунок ще від своєї бабки, а та в свою чергу - своєї бабки. Отже, цьому ткацькому верстату близько 200 років. Довга історія ткацького верстата, але вона не зупинилася, вона продовжиться в музеї-світлиці нашого училища.

Я вірю в те, що багато майбутніх поколінь наших учнів із цікавістю будуть знайомитися з минулим нашої рідної України, її звичаями та традиціями.

*Дмитрик Олександр Дмитрович,
директор ДПТНЗ "ВМВПУ"*

*10 жовтня 2011 року
Тютюнник Микола Миколайович,
заступник директора*

Наша група була запрошена на екскурсію в "Музей-світлицю". Мені сподобалося багато експонатів, які знаходяться в музеї. Мене зачарувала неповторність української вишивки. Хочеться подякувати тим, хто зробив цінні дарунки музею.

Мені хочеться залишити і про себе добру пам'ять.

Хочу подарувати в світлицю вишиту довгу українську сорочку, яку ще носила моя бабуся. Бабуся розповідала, що перед тим, як її вишивати, вона відбілювала сорочку в солоній воді, щоб не було сліз, коли будеш її носити.

Прийміть від мене цей дарунок.

*16 вересня 2011р.
Чорна Оля, учні групи № 33*

Кажуть, що дуже приємно людині, коли вона отримує дарунки, та приємніше вдвічі самому їх робити. Це дійсно так.

Ми з великим задоволенням хочемо подарувати в світлицю цінні речі, тому що їх вишивала наша рідна бабуся Яремчук Олена Афанасіївна, яка проживає в с. Новоселиця Літинського району Вінницької області. Це - вишита кайма, яка прикрашала оселю, два вишиті українських рушники, занавісочки, серветки. Але в нас вони будуть лежати в скрині, а в світлиці будуть радувати своїми візерунками нових гостей.

Прийміть ці подарунки від нашої молоді сім'ї.

*13 вересня 2011 року.
Яремчук Олена і Тишкін Артем, група № 23*

Хочу зробити подарунок в "Музей - світлицю". У моєї бабусі збереглися юхтові чоботи. Це чоботи з широкими халявами, але без хутра всередині. Однак, наші предки мали свої методи утеплення ніг. У холодні дні у чоботи напихали сухі рослини або сіно, які від ока ховали у широким халявах. Науковці твердять: сіно зігрівало не гірше за хутро, а ногам було сухо і тепло.

Чоботи, пошиті з юхти, або кінської шкіри називалися "шкаповими".

*5 жовтня 2011 року
Нагаєвська Альона,
учениця групи № 15*

Кожен народ має свої ремесла. Україна споконвіку славилася гончарством. У народі по-різному називали глиняні горщики залежно від розміру, від найменшого до найбільшого: махітка, горща (місткістю 1л), кашник (3 л), горщечок, борщівник, плоскун (10 л), стовбун (15 л), чавунець, підворотень (підворотник) (20 л), золінник (золільник) (30 і більше л). Були ще назви: горщата, окладдя, підворотня, підворотень.

Я хочу подарувати в музей-світлицю два горщика, які зберегла моя мама ще від бабки Параски Олексіївни Оцабрики, яка проживала в селі Стодудьці, Жмеринського району.

*13 вересня 2011 року.
Іваніченко Оля, учениця групи № 23*

Хочу подарувати в музей стародавню праску. В ній порожнина всередині, куди завантажувалося вугілля. Таку праску, розповідала бабуся Наталя Кузьменко, розігрівали, вимахуючи нею вправо-вліво. При цьому повітря через отвори у прасці продувало вугілля і воно розжарювалося.

Найпоширенішими були нагрівальні праски - вони ставилися в піч або на вогонь і розігрівалися. За старих часів праски переважно виготовляли з чавуну. Хочеться, щоб всі знали, які в давнину були предмети побуту на Україні.

13 вересня 2011 року. Кузьменко Оля

Кожна людина має речі, якими дуже дорожить. В нашій сім'ї - це вишиті рушники моєї прабабусі. У важкі повоєнні роки, довгими зимовими вечорами, з'являлися на полотні чудові квіти. Це моя прабабуся вишивала рушники. Неповторні орнаменти, яскраві кольори звеселяли і дім, і душу.

Від щирого серця хочу зробити дарунок в музей-світлицю, щоб рушники причарували відвідувачів музею і в них було нове життя.

*27 вересня 2011р.
Кучер Діана, учениця групи №29*

ЛЮДИНА, НА ЯКУ ХОЧЕТЬСЯ РІВНЯТИСЬ

Український політичний діяч та спортсмен, чемпіон світу з боксу серед професіоналів у суперважкій ваговій категорії за версією WB (1999-2000) і WBC (2004-2005, з 2008), триразовий чемпіон України з боксу серед любителів, шестикратний чемпіон світу за різними версіями з кикбоксингу (чотири рази серед професіоналів і двічі серед любителів), Герой України (2004), кандидат педагогічних наук (2000); Радник Президента України, депутат Київської міської ради, член фракції "Блок Віталія Кличка", член постійної комісії з питань місцевого самоврядування, регіональних і міжнародних зв'язків; член правління Добродійного фонду "Фонд братів Кличко"; член НОК України; засновник правління Міжнародного фонду сприяння розвитку спорту "Спорт XXI сторіччя" і ще чимало різних сфер його життєдіяльності... Все це одна людина... Віталій Володимирович Кличко.

Зустріч із цією видатною людиною відбулась у нашому навчальному закладі 30 листопада 2011 року. Її з нетерпінням чекали усі... Кожному кортіло на власні очі побачити зірку світового рівня. Відчути на собі відблиск її слави.

Хто ж вона, ця зірка? Віталій Володимирович Кличко народився 19 липня 1971 року в селі Біловодське, Киргизія.

Разом з батьками (батько - офіцер авіації, мати - службовець) і молодшим братом жив у різних куточках колишнього Радянського Союзу, а в

1985 році родина переїхала в Україну. В 1995 році В. Кличко закінчив Перещепівський педагогічний інститут ім. Драгоманова (спеціальність - "викладач фізвиховання"). Кандидат наук в області фізичного виховання і спорту (захистив дисертацію на тему "Методика визначення здібностей боксерів у системі багатетапного спортивного відбору").

Боксом почав займатися в 14 років. Після успішної кар'єри в любительському боксі (95 перемог / 80 нокаут, 15 поразок) дебютував на професійному рингу одночасно з братом в листопаді 1996 року.

Чемпіон світу з боксу серед професіоналів за версіями WB (1999-2000), за версією журналу The Ring (2004-2005) і WBC (2004-2005, 2008 - т.ч.).

Шестиразовий володар титулів чемпіона світу з кикбоксингу за версіями різних організацій (чотири рази серед професіоналів і двічі серед любителів). Триразовий чемпіон України з боксу серед аматорів.

У листопаді 2005 року оголосив про завершення спортивної кар'єри, а в 2007 - про її поновлення.

Лідер української політичної партії "УДАР (Український Демократичний Альянс за Реформи) Віталія Кличка" і фракції "УДАР" в Київській міській раді. Удостоєний нагород: Орден "За заслуги" III ст. (вручений в жовтні 1999 року); Орден "За мужність" I ст. (вручений в квітні 2004 року);

Герой України (із врученням ордена Держави, вручений 31 грудня 2004 р.) та Державний службовець 5 рангу (з лютого 2007 року).

Коротка біографія у кілька рядків, а скільки перемог, досягнень! Якою визначною є ця особистість! Я з нетерпінням чекав зустрічі...

І ось під звуки славнозвісної пісні AC/DC - Hell's Bell до актові зали навчального закладу увійшов Віталій Кличко. Велетень за зростом, але неймовірно доброзичливий і щирий зовні. Навіть не вірилось спочатку, що людина такого рівня може бути настільки простою і доступною. Жива, спокійна мова. Усмішка, яка не зникала ні на мить протягом усієї зустрічі, і всепроникаюча доброзичливість... Зал зачаровано слухав кожне слово, реагував на дотепні жарти, обурювався на окреслені зловбоденні проблеми сьогодення. І кожен відчував себе щирим співрозмовником Віталія Кличка.

Час збіг дуже швидко. Так мало було

сказано, але так багато кожен бажаючий міг узяти для себе. Особисто я відкрив для себе нового Віталія Кличка. Я побачив у ньому не того недосяжного, славнозвісного непереможного боксера з екрану телевізора, а звичайну людину: щир, доброзичлив, здатний на рівні спілкуватись із будь-ким, будь то високопосадовець чи пересічний учень. Мені він здався дуже людяним, без надмірних амбіцій та самозакоханості. І я зрозумів, що саме на таку людину мені хотілося б рівнятись. Його ерудованість, наполегливість у досягненні мети, здатність будь-що долати перешкоди, невтомно працювати заслуговують поваги. Та головне, що мене зачепило, - це все проникаюча людяність, щирість, мудрість у спілкуванні з людьми, - самі ці чесноти, на мою думку, не тільки дарують йому любов та захоплення його прихильників, а й огортають всеохоплюючою повагою і визнанням будь-кого, хто зустрічається на його життєвому шляху.

Зустріч із такою людиною залишається у пам'яті надовго.

*Сивак Богдан,
учень групи № 6*

"СМАЧНА" ДЕКАДА

Кожного року листопад місяць вирізняється великою кількістю загальноучилищних заходів, декад та тижнів професій. Методична комісія кухарів, кондитерів у цьому навчальному році у рамках декади провела ряд заходів, які мали велике значення для підвищення зацікавленості та рівня підготовки майбутніх фахівців кулінарного профілю.

Найбільш цікавим та пам'ятним став фестиваль борщу та сала, якому передувала кропітка підготовка. Учні дійсно відчували себе творцями смачних шедеврів, із захопленням допомагаючи майстрам готувати борщі, сало, каші та інші страви. Багато із них вперше побачили польову кухню, кілька учнів успішно працювали на ній. Атмосфера співпраці, взаємодопомоги, відчуття плеча друга та взаємозалежності сприяла згуртуванню груп, ближчому знайомству, прояву нових якостей та вражень.

24 листопада відбувся брейн-ринг "Світ технологічного обладнання" між командами груп №1 та №41, організатором якого була викладач Іваніщева О.А.. Метою цього заходу було виявлення рівня професійних знань учнів, логічного мис-

лення та ступеня їх загального розвитку, адже справжній кухар-професіонал, майстер своєї справи повинен не тільки досконало володіти технікою приготування страв та виробів, але і бути всебічно розвинутою особистістю, яка володіє логічним мисленням, має знання та навички роботи із технологічним обладнанням, без якого неможливо на даний час обійтися у ресторанному виробництві.

Брейн-ринг відбувався у 5 турів, у яких учасникам пропонувалося відповісти на ряд спеціальних питань, впізнати сучасні види технологічного обладнання за їх зображеннями, вирішити проблемні ситуації. Команди підготували по декілька запитань своїм суперникам як домашнє завдання. Найцікавішим туром виявилось завдання скласти машини на швидкість і правильність.

На заході були присутні учні першого та другого курсу, у журі запрошено майстрів, викладачів, заступника директора Корженко С.Г. та голову методичної комісії спеціальних технологій Колісник К.В..

Захід пройшов цікаво та жваво, учні показали достатньо високий рівень знань з предмету "Устаткування підприємств харчування". Перемогла з невеликим відривом команда групи №1. Свою думку і враження про захід висловила голова методичної комісії при врученні грамот учасникам та переможцям.

Викладачем Мазур Р.А. було проведено майстер-клас "Гості на порозі", де учні першого та другого курсу брали найактивні-

шу участь у сервіруванні столу, оздобленні столу власноруч складеними серветками.

Викладач продемонструвала презентацію по сервіруванню столу, складанню серветок, показала прийоми складання серветок різними способами.

На заході крім викладачів спеціальних дисциплін була присутня методист Ткаченко С.І., яка теж разом із учнями вчилася складати серветки.

Незважаючи на післяурочний час, учні дуже активно брали участь у заході та продемонстрували набуті вміння у змаганні двох команд групи №1 та №47. Учасники показали свою спритність та вміння, склавши однакову кількість серветок. Перемогла дружба і професійна майстерність.

Майстер-клас практичного значення з приготування мастики та оздоблення з неї провела у кафебарі майстер Олійник Л.М. Було підготовлено обладнані робочі місця з набором сировини та пристосовані для роботи з мастикою. Майстер продемонструвала прийоми приготування мастики, формування з неї ромашки, яблуневого цвіту, хризантеми, лілії, кали, півонії.

На майстер-класі набули нових вмінь старший майстер Маліхатко О.Ф., майстер виробничого навчання Гнатюк О.М., викладачі Задорож-на Р.А., Біла Л.О..

Удосконалили свої вміння та на-

вички також майстри-кухари, які активно брали участь у роботі.

Майстром виробничого навчання Кондратюк Н.Ф. було проведено майстер-клас по сервіруванню столу, де учням було показано послідовність підготовки необхідного обладнання, меблів, столової білизни, столового посуду, столових приборів, а також послідовність тематичного сервірування столу.

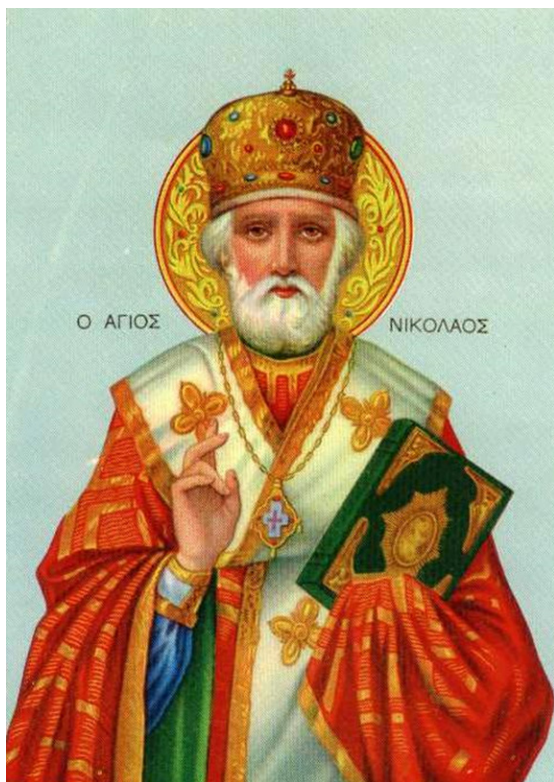
Майстром Прядун В.С. проведено майстер-клас з складної нарізки овочів. Було показано презентацію виготовлення прикрас із овочів та оздоблення ними страв. На заході були присутні майстри виробничого навчання та учні-кухари.

Майстер-клас із приготування та оздоблення бутербродів був організований майстром виробничого навчання Молодовою Н.А. Бутерброди, приготовлені та оздоблені майстром, справили враження та створили гарний настрій у присутніх.

*Іваніщева О.А.,
викладач спецдисциплін*

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ - ХТО ВІН?

Святитель Микола Чудотворець, архієпископ Мир Лікійських викликає серйозний інтерес великої кількості дослідників. Вивченням життя святих займається спеціальна наукова дисципліна - агіографія.

Завдяки багатьом дослідженням в області агіографії, текстології, історії, археології та анатомо-антропологічного вивчення святих мощей стало можливим реконструювати образ святого Миколи Мірлікійського, визначити спосіб його життя.

Дуже значимі дослідження, виконані працями багатьох вчених в останні десятиліття, істотно доповнюють наші знання і уявлення про святи-теля Миколу Чудотворця. Сучасні технології допомагають наблизити до нас образ людини, що жила на землі близько сімнадцяти століть на-зад.

Як повідомив один із авторів нового дослідження, агіограф Олександр Бугаєвський, вдалося точно визначити роки народження і смерті святого. "Вдалося точно з'ясувати, коли святи-тель Микола помер. Це 334 рік, як тепер досто-вірно встановлено в ході зіставлення подій із стародавніх текстів. Завдяки ексгумації мощей видно, що святитель Микола прожив близько 75 років. Отже, він народився в 260 році", - сказав Бугаєвський.

У книзі про святителя Миколая "Добрый кер-

манич" викладені результати роботи Бугаївського і вчених з Греції, Італії, Болгарії, Польщі, США та Німеччини. Також у ній опубліковані латинські та грецькі рукописи, що раніше не видавалися, які відносяться до VIII-IX століть.

Вченим вдалося з'ясувати, які факти біографії відносяться до життя святителя Миколая, що жив у IV столітті, а які потрапили в його життя з біографії іншого Миколая, що жив двома століттями пізніше. Про це повідомив один з авторів дослідження, старший науковий співробітник Інституту загальної історії РАН Андрій Виноградов. Змішання житій двох лікійських святих на ім'я Миколи сталося, ймовірно, у першій половині X століття, коли деякими анонімними авторами було зроблено додаток життєпису свт. Миколи Мірлікійського епізодами з життя Миколи Пінарського.

Святитель Микола народився в місті Патарі в Малій Азії (нині територія Туреччини) і з дитинства процвітав у вивченні Божественного Письма і молитви. Він став священиком, а потім і архієпископом міста Міри Лікійські. Церковний переказ зберіг свідчення не тільки чудес, здійснених святителем Миколаєм, але і його надзвичайного милосердя.

За матеріалами сайтів <http://lb.ua/news> та <http://www.pravoslavie.ru/smi>

Стець І.І., викладач спецдисциплін

ПЛАСТИКОВІ ПЛЯШКИ - "ТАК" ЧИ "НІ"!

Наприкінці дев'яностих в Україні принципово змінився підхід до промислового виробництва напоїв. Зокрема, лимонади та мінералку почали масово розливати у пластикові пляшки.

На перший погляд, це дуже зручно і сьогодні напоїв у скляній тарі відчутно поменшало.

Пити воду з-гід крана ми вже з вами перестали. Це шкідливо. Можна підхопити якусь хворобу.

Та навіть вода з пластикових пляшок шкідлива.

Ось приклад:

Потужний завод з виробництва столової питної води. Менеджер з якості переконує, що тут все в порядку. Воду отримують з десяти глибоких свердловин, вона проходить фільтрацію, ретельний контроль. Потім її розливають у пластикову пляшку. І тут починаються питання. Пластик - складні композитні системи з високомолекулярних органічних сполук.

Пластик буває різним, наприклад, полівінілхлорид. В Європі його вже не використовують для упаковки харчових продуктів. В Україні заборони немає.

На заводі переконують, вони використовують якісний пластик - поліетилен-терефталат.

Саме така аббревіатура вибита на дні пляшки.

Після заводу пляшки з водою розвозять інколи по магазинах, але здебільшого на склади. Часто продукцію везуть одразу на гуртові базари.

Липнева спека, стовпчик термометра видряпується за по-

значку тридцять - у тіні, отже, на сонці під п'ятдесят. Таку температуру не витримує навіть якісний пластик - вимушені визнати і виробники продукції.

Висока температура може призвести до деструкції ПЕТ-матеріалу. Ця речовина буде джерелом нових смаків. Підсолоджувачі починають розкладатися. А при низькій температурі навпаки - напій розшаровується, втрачає товарний вигляд.

А ще під дією високої темпера-

тури та сонячного проміння пластик починає випаровуватися. Він розчиняється у воді, насичує її шкідливими речовинами.

Хто з нас не відчував у воді присмак пластику? В інституті екогієни та токсикології визнають - немає абсолютно безпечної пластикової упаковки. З будь-якої пластмаси виділяються отруйні речовини.

Як вони діють на організм людини? Вітчизняних досліджень немає, але що з цього приводу говорять іноземні науковці?

Національна програма токсикологічних досліджень при уряді США. За результатами американських учених, які експериментували на тваринах, бісфенол А - один із компонентів пластика - зменшує вироблення сперми у самців. У самок він пришвидшує процес статевого дозрівання.

Науковці встановили завищений рівень цього компонента може викликати діабет та захворювання серця.

Так - от, підвищена концентрація цієї складової пластика негативно впливає на розвиток статевих органів хлопчиків, які ще знаходяться в утробі матері! Бісфенол А зафіксований в організмі у 92 відсотків обстежених. І у дорослих, і в дітей.

Дослідження також показали, що рівень бісфенолу А різко зростає, коли людина постійно п'є воду з пластикових пляшок. У розвинутих країнах вже намагаються обмежити використання пласти-

ка як упаковки харчових продуктів. Наприклад, у Європі та США вже практично не випускають пиво у пластикових пляшках. Усе частіше відмовляються від пластикових стаканчиків для кави - переходять на дорожчі - паперові. Питання пити чи не пити з пластикових пляшок в Україні наразі не стоїть. Відмовитися від такої зручної та дешевої тари у цій країні не зможуть ще багато років. Натомість науковці радять самим людям подбати про своє здоров'я.

Наприклад: не використовувати повторно пластикову пляшку, не купувати продукти на базарі у жваних пластикових пляшках. А ще відмовитися від використання пластикової посуду хоча б удома.

А ще потрібно правильно поводитися з пустими пляшками, адже хочеш не хочеш ми ними користуємось. Та ніхто не думає про це! Викинути, де допив і все. Ніхто їх не збиратиме і не здаватиме на переробку. Ні! Це тільки бомжі так роблять, а нам всеодно, після нас хоч потоп!

А задуматись є над чим. Пластик залишається в природі на довгий час (скоро ми всі будемо жити в смітнику, якщо "старатимемось" і далі). Він шкідливий для довкілля. Кому потрібні "пластикові" дерева, річки? Нікому. А так і буде (принаймні в нас, бо закордоном все давно налагоджено, там живуть свідомі люди).

В училищі вирішили збирати пластикові пляшки. І це правильно, бо наших учнів нічим окрім наказів не примусиш щось зробити. А так і навчальному закладу щось перепадє, і природі допоможемо.

Отже шукайте, збирайте і приносьте пляшки. Якщо ви про себе не думаєте, то хоча б про інших подумайте.

За матеріалами: ТСН.Варта/ Д.М.

Пахолук Тарас,
учень гр.№ 6

МНОГІЇ ЛІТА. БЛАГІЇ ЛІТА

Доувагинашихчитачівнотаткизкниги "Многіліта. Благіліта". Заповідь 104 - річного Андрія Ворона, як жити довго в щасті і радості.

Так і сталося. Через два тижні я занурився у химерне мереживо.

Від автора

Записи спостережень за природою, вражень від побаченого і почутого, приповідки, молитви, нехитрі віршики і найцінніше - маленькі секретипоради - як жити довго в щасті, радості і мудрості.

Перші публікації про це в пресі мали значний резонанс. Багато людей зізнавалося, що прочитане надзвичайно зацікавило їх і спонукало замислитися над своїм життям. Усі були одноставні в тому, що настанови Андрія Ворона хочуть прочитати в найповнішому обсязі, а ще краще - в окремій книжці.

З першого погляду, в око може впасти безсистемність викладу і повторюваність. На це я пішов свідомо, зберігаючи тональність і акцентуючи важливість деяких постулатів.

Кожен з цих рядків цінний і пророчий. А скільки істини ховається між рядків.

Жививпотічола

Прислухайся до того, що нам заповідано: "В поті чола будеш їсти хліб свій". Це не покара, це - вимога, припис. Щоденний хліб (їжу) треба заслужити. Кожного дня вчинити якесь зусилля - до поту. Чи то робота, чи швидка хода, біг. З потом вийде недобра сіль і недобрі нерви. Ви помітили, що коли ми хворі, чи дуже схвильовані, нас обливає потом?

Важку роботу немінні можуть замінити постуванням. Та ж поміч.

Навчитись бачити довкола все живе і радіти йому - бадиліні, дереву, птиці, тварині, землі, небу. Вдивляйся в них добрими очима і з уважним серцем - і відкриються тобі такі знання, які не знайдеш у книгах. І побачиш у них себе - упокореного і оновленого.

Візьми за звичай бодай декілька хвилин всякої пори постояти босоніж на землі. Давай тілу землі, поки вона сама не покликкала його.

Шукай нагоди побути біля води. Вода зніме втому, проміє думку. З водою треба говорити, бо й вона говорить до тебе. Щоранку добре облитися водою. Спочатку гарячою - розігріти приспану кров. Потім холодною - закаляти жили і нерви, розбудити серце. При цьому проси: "Змий з мене все гріхове, хворобливе, помисливе і лукаве. Дай мені силу, здоров'я і спокій".

Я не вдаюся до шампунів, кремів, одеколонів, зате не відмовляю собі в парильні. Зліпив собі з глини велику піч. Палю гілки, листя, живицю. Коли це вигорить, влізаю у черинь, лягаю на дерев'яну решітку. Парячись обтираюсь кукурудзяною крупою і віхтями сіна. Гарно розм'якшує кості, чистить шкіру і вимиває з тіла нечисту сіль.

Пий чисту воду, де тільки не повернешся, не чекаючи спраги. То перші ліки. Куди мене доля не вела, я найперше шукав криницю, джерело. Не пий солодкої і солоної (мінеральної) вод із пляшок. Перша роз'їсть печінку, друга замурує судини. Пиво довго бродитиме в тобі, як у бочці.

Солі, цукру і білого хліба не вживай надмірно. Дехто лякає ними, вважає найбільшими білими шкодами для людини. Ще й четверта є - горілка, якщо вона візьме гору над ним. У земних плодах і зеленіні досить солі і солоду. Але якщо кортить щось їсти і воно смачне, то треба їсти. Це для тебе і корисне, і поживне.

Мед уживай радо. Натщесерце з водою. І побачиш, що голова твоя буде світлою, а тіло легким.

Нехить до тютюну з'являється, якщо жувати гіркий болотний айр. І взагалі - в усіх травах лікує гіркота.

продовження в наступному номері

ЯЖҚДСН - СМІХ μ ХИЕ- ЭСЭЖНПТХ ЦЙК АЙМ А -ЭСҢКЖ

як для хлопців, так і останнім часом для дівчат. Так і в нашому навчальному закладі працює секція з футболу як для хлопців, так і для дівчат. У цьому навчальному році команда ВМВПУ взяла участь у першості міста з футболу, до складу якої входять: голкіпери: група №35 Слободянюк Віталій, група №45 Ткачук Олег, група №22 Морванюк Михайло; захисники: група №7 Сергійчук Олег, група №6 Сивак Богдан, група №24 Шимко Андрій, група №13 Дорошенко Роман та Руслан, група №10 Лівкутний Олександр; півзахисники: група №4 Гаврилюк Антон, Горобець Ігор, група №35 Герцун Дмитро, група №22 Шитов Денис, група №13 Петришен Віктор, група №12 Маслюк Владислав, група №45 Синиченко Юрій; нападники: група №4 Черниш Микола, група №13 Могир Олег, група №6 Музичук Євгеній, Горбачев Володимир, тренер команди Моргун Роман Володимирович.

Цікаво та безкомпромісно пройшов останній поєдинок цього сезону із командою Нива-Світанок, наші футболісти продемонстрували велику жагу до перемоги, вели під час гри з рахунком 2:1, але, на превеликий жаль, поступилися з рахунком 3:2.

Зупинятись на досягнутому ми не збираємося, адже в наших планах ще не одна перемога. Щороку наша команда поповнюється новими гравцями, які вступають до нашого навчального закладу. Участь в турнірі на першість міста - лише одна сходинка, яка підняла нас ще на вищий рівень, а таких сходинок ми плануємо здолати чимало. На майбутнє заплановано зимовий турнір по міні-футболу на першість міста та щорічні змагання з міні-футболу серед ПТНЗ Вінницької області.

Користуючись нагодою хочу закликати учнів нашого училища приєднуватися до нашої команди. Мені б дуже хотілося б, щоб спорт в нашому училищі жив і розвивався, адже саме він розвиває і загартовує нас не лише фізично, а й морально. Завдяки спорту в людей з'являється впевненість у собі, терпіння, сила волі, уміння долати перешкоди, бажання перемагати і досягати своєї мети.

*Сергійчук Олег,
учень групи №7*

Захоплення сучасної молоді

Час невпинно біжить й усе змінюється, а от і зараз на вулиці двадцять перше століття й захоплення молоді у порівнянні з минулим століттям, дуже-дуже змінилося та й сама молодь стала іншою.

Згадаймо, як наші дідусі бабусі, юні хлопці й дівчата збирались на вечорницях. Пряли, співали, вишивали й танцювали, поширюючи веселощі і працю, сьогодні ж молодь стала комп'ютеризованою і проводить за комп'ютером більшу половину свого дня, граючи в комп'ютерні ігри або спілкуючись ВКонтакті чи Facebook.

Також одне із захоплень молоді походить до нічних клубів, куди вони ходять, швидше, щоб себе показати.

Давайте згадаймо, скільки ще є в цьому складному і яскравому світі розваг. Наприклад, танці, які трішки відійшли на задній план, але все-таки танці - це класно, це один з прикладів яскраво виділитись із маси, здобути популярність серед однолітків, завоювати прихильність протилежної статі. Танцюючи тектонік, брейк, денс, джаз, модерн, електро, хіп-хоп, фанк, диско, хаус - ви обов'язково будете популярними серед сторонніх людей, як особистість.

А ще варто спробувати навчитись грати на музичних інструментах. З давніх-давен і до нашого дня це дуже цінується. Або відкрити в собі художника може в майбутньому на тебе чекає світове визнання.

Спорт - це теж заняття, яким варто займатись тому, що саме спорт допомагає особистості розвиватися фізично. І тоді ніякі хвороби тобі нестрашні. Так завжди були популярні ті хлопці й дівчата, які займаються спортом.

Отже, порада сучасній молоді більше часу проводити на свіжому повітрі займаючись спортом. Проявляти себе неодноразово, незвичайно і буденно, а вишукано і неповторно, і тоді на вас точно чекає прихильність і любов усього світу.

*Казанець Настя,
учениця гр. №14*

ЮБ-КИКІ Н МФЮЦ

Якість лідера - найважливіший фактор, що визначає життєві і ділові успіхи. Лідерські якості є визначальною силою. Уміння взяти на себе функції лідера та забезпечити належне керівництво - основна умова для досягнення успіху в будь-якій людській діяльності.

І ніколи не було більшої потреби в лідерах, як сьогодні. Лідерами не народжуються, а стають. Лідерство винагороджується сповна. Будучи лідером, ви завойовуєте повагу і підтримку оточуючих Вас людей. Ви насолоджуєтеся великим почуттям контролю і особистої влади у всіх аспектах життя.

Як стати лідером? Ось правила:

1) Щирість. Справжній лідер характеризується чесністю, правдивістю і прямоотою у відносинах з кожною людиною за будь-яких обставин.

2) Мужність. Здатність сміливо приймати рішення і діяти перед лицем труднощів і невдач.

3) Реалізм. Приймайте світ таким, який він є, а не таким, яким вам хотілося б, щоб він був.

4) Влада. Знаходячи владу і вплив, - станьте цінним, а потім незамінним в компанії. Постійно запитуйте себе: "Яких результатів від мене чекають?"

5) Розум. Підвищуйте свій рівень освіти, придбайте нові знання та навички.

6) Оптимізм. Істинний лідер випромінює впевненість у тому, що можна подолати будь-які труднощі і досягнути будь-яких цілей.

7) Чуйність. Відчувайте і усвідомлюйте потреби і мотивації людей.

8) Стійкість. На шляху до будь-якої мети, лідери долають неминучі замінки, розчарування і тимчасові невдачі.

9) Самостійність. Знайте себе, вірте в себе і думайте за себе.

10) Поведінка. Будьте спокійні, холоднокровні і стримані.

*Чорба Т.О.,
викладач спецдисциплін*

срібну медаль на дистанції 200 м. комплексним плаванням та третє місце і бронзову медаль на дистанції 100 м. вільним стилем. Загальна кількість учасників Кубку України в цьому році складала 170 спортсменів.

Ця осінь багата для Миколи на визначні здобутки. На відбірних змаганнях серед спортсменів Вінницької області, які проходили 29-30 листопада у м. Козятин, він здобув 2 золотих медалі та цінні подарунки від організаторів та спонсорів змагань, а також нагороджений Грамо-

ЗНАЙ НАШИХ!

З 14 по 17 грудня 2011 року у місті Миколаєві проходили змагання на Кубок України з плавання. Вінницьку область на цих змаганнях представляв учень 2 курсу групи №4 кандидат у майстри спорту України Кобиця Микола. Він зайняв друге місце і здобув

тою Виконавчого комітету Вінницької міської ради за вагомих особистий внесок у розвиток і популяризацію фізичної культури і спорту в Україні, досягнення високих спортивних результатів, прославлення м. Вінниці на державному і міжнародному рівнях та активну участь у спортивному житті міста.

На особистому рахунку юнака за 12 років спортивної кар'єри 21 медаль, з яких 9 золотих, 5 срібних і сім бронзових. Тричі Микола відзначений званням Спортсмен року.

"Цьогорічні змагання на Кубок України стали дуже представницькими, адже серед учасників турніру були члени параолімпійської збірної України, яка входить у трійку кращих на планеті": - розповідає Микола. "Вони і задавали тон суперництву. Було дуже приємно поспілкуватися з відомими тренерами національної збірної та спортсменів зарубіжних країн, які також приймали участь у змаганнях, адже це один із етапів Кубку Європи із спортивного плавання. Цікавими виявилися їх поради щодо техніки виконання окремих елементів плавання та методики тренування. Досвід участі у змаганнях такого рівня завжди величезний, адже тут можна порівняти свої здобутки із результатами кращих, тих, хто підіймається на найвищі сходинки п'ядесталу під звуки національного гімну на світовій першості та олімпійських іграх. Одна тільки думка про те, що по сусідній доріжці пливе олімпійський чемпіон надає великого заряду бадьорості та бажання здобути перемогу. Тому срібна та бронзова медалі, отримані у боротьбі з кращими спортсменами країни є вагомим результатом і надихають до подальших звершень - здобуття звання майстра спорту та місця у національній збірній. Тому головна моя боротьба ще попереду..." - поділився враженнями *Кобиця Микола, учень групи №4*

Розказки

КОЛОНКА ТАЛАНТІВ

ЯК

рела не знайти в жодному архіві. Давайте заглянемо в історію свого села, повернемося у далеке минуле, адже воно живе доти, доки ми вділяємо йому місце у власній пам'яті.

Бережок С.М., викладач історії

Знайомтесь : учень II курсу гр №1, Овчарук Юрій, учасник історико-краєзнавчої експедиції " Мій рідний край: сторінки історії"

Історія села Вапнярки Томашпільського району

Я народився в селі Вапнярки, закінчив школу, тут живуть і працюють мої батьки.

Мало хто знає, що саме моє село дало назву великій, тапер вже відомій залізничній станції Вапнярка. Справжньою цінністю мого села є люди. Ми бачимо їх щодня, бо живуть поруч, вони скромні і працьовиті. Вони не звикли до слави, але їх щоденна праця, життя - то джерело людської мудрості .

Село Вапнярки виникло в 2 пол.18 ст. Ця земля належала графу Потоцькому. Наприкінці 18 ст. він розпочав будівництво свого знаменитого палацу у місті Тульчині. Саме тут, де сьогодні знаходиться село Вапнярки, знаходилися великі записи каменю вапняку. За наказом графа у нашому селі добували вапняк і возили його у Тульчин на будівництво. Саме від слова вапняк пішла назва Вапнярки, а пізніше назва Вапнярки.

Першим жителем села став Кіндрат Босак із села Журавлівка. Його відправили на допомогу лісникам охороняти ліс. Граф Потоцький виділив Босакам дві десятини землі під город і хату, 6 десятин землі під поле. Збудували Босаки свою хату у 1870 році. Навкруги ліси, тому і приїжджали на будівництво різати ліс, випалювати вапно. Крім Тульчина вапно і камінь возили також в Брацлав на будівництво казарм і дороги.

Пізніше село розбудувалося і розрослося. Церква в селі була збудована в 1895 році на кошти місцевих селян і допомогу від державної казни.

В 1893 році село Вап-

нярки відносилось до Брацлавського повіту Журавлівської волості. В селі було 147 дворів. Більшість селян займалися землеробством. Багато жителів Вапнярок наприкінці 19 ст. знаходили собі роботу на будівництві залізної дороги Київ-Одеса, що проходила неподалік від села.

Назва Вапнярка пішла від села Вапнярки. У1880 році будівництво дороги закінчилося.

Перед революцією населення села складало близько тисячі чоловік. Незаможні селяни жили із наймів або гончарства. Вапнярківські гончарі славилися в окрузі і їх вироби із задоволенням купували жителі сусідніх сіл. Мабуть, за схильність до гончарства і прозвали жителів села Вапнярки - глинянами. Деякий прибуток приносить також добування білої глини (каоліну). Добували білу глину вручну - киркою і лопатою.

Подальша історія мого села -це невід'ємна частина великої історії держави.

15 січня 1918 року на селі була встановлена Радянська влада. Потім Центральна Рада, прихід до влади гетьмана Скоропадського, то знову прихід Директорії, знову Радянська влада, 24 липня 1941 рік село було тимчасово окуповано німецько-румунськими військами. За заслуги Румунії перед Гітлером вона отримала половину Вінницької області по лінії Магнатів - Годінський - Жмеринка - Бершадь. З 381 жителів села Вапнярки, які брали участь у Великій Вітчизняній війні загинули 114 наших односельчан.

Багато пережили Вапнярки за всю свою історію. Час лікує рани, але не стирає з пам'яті. Змінилось обличчя села, сьогодні воно живе своїм, незрозумілим для стороннього, життям. Відходять одні покоління, приходять нові. І всі, хто родом з Вапнярків, пам'ятайте, де ваше коріння.

ТВОЯ МАЛЕНЬКА ЧАСТОЧКА ВЕЛИКОЇ ЗЕМЛІ

Відчуття Батьківщини і рідної землі починається від рідної домівки і передається із покоління з молоком матері, з мелодією пісні...

Тут ми народилися, тут вперше побачили світ, зробили перший крок, а потім, вийшовши на поріг, перед нами відкрився великий світ.

Життя розкидає нас у різні куточки країни і за її межі, але серцем і своїми думками ми завжди залишаємось з рідним куточком тієї землі. І лише випадає вільна хвилина - спішимо до найдорожчих людей, до рідного порогу: там небо голубіше, повітря чистіше і квіти пахнуть по-особливому.

У нашому навчальному закладі навчаються учні з різних міст і сіл Вінниччини, Житомирщини, Хмельниччини. І якщо історія міста завжди цікавила істориків та краєзнавців, то історія села - маленького пшеничного зернятка на карті України, можливо ще чекає на свій опис.

Села, як і люди, мають свої біографії. У кожного вона своя. Наші села - Мочулка, Уладівка, Демівка, Ясенки, Рогізна, Северинівка..... маленькі і великі, майже спорожнілі і сучасні. Але чи завжди воно було таким? Чи завжди на обличчях його жителів була весела усмішка і променилися радісно очі?

Історію рідного села можна вивчати в бібліотеках, архівах. Але не менш захоплюючий метод для краєзнавців : взяти ручку і піти до своєї старенької сусідки, привітатись з нею, занести відро води, яке вона довго несе від криниці до своєї старенької хати і сісти з нею перепочити. Розпитайте про здоров'я, про її життя, поговоріть про минуле. Такого бездоганного дже-

Нещодавно до нашої групи приєдналась людина, яка зможе дати відповідь на це питання. Це учень, який навчався два роки тому у нашому училищі. Як він сам говорить, навчання не приваблювало його і тому він не виявляв особливого інтересу до предметів, які вивчав. Та-

твої батьки, але в армії кожен сам за себе, ти повністю відповідаєш за себе та за свої дії. Тобі у руки дають бойову зброю і ставлять охороняти склад зброї, ти не маєш права покинути свій пост, тому що у кожного можуть бути різні наміри, і від цього можуть постраждати

ЯК МЕНЕ ЗМІНИЛА АРМІЯ

ким чином, він заробив не найкращу репутацію серед вчителів. І це здавалось йому прийнятним та нормальним. Але все змінилось! Одразу після навчання він пішов в армію.

В армії все по-іншому. Дома тебе завжди можуть підстрахувати

люди. Армія вчить бути відповідальним. Там я почав читати, читати про відомих людей, про їх життєвий шлях. Це дуже вплинуло на мене. Далеко від батьків, я почав цінувати їх, і те, що вони для мене робили і роблять."

Коли він прийшов з армії зрозумів, що хоче створити сім'ю, але для цього потрібно мати роботу та житло. "На той час я мав роботу, але вона не приносила стабільного прибутку. Тому я почав шукати іншу роботу. Я її знайшов, але втриматись не зміг, після скорочення персоналу мене звільнили. Чому? Кожному підприємству потрібні кваліфіковані працівники з гарними знаннями, які, на жаль, залишив у

стінах рідного училища, тому я вирішив повернутись."

Цей приклад нам показує наочно, як армія змінює людину та її життя. Всі, хто знав нашого героя до сьогодні, приємно здивовані, адже перед ними постала зовсім інша людина: доросла, серйозна та відповідальна. Звісно, важко вчитись на чужих помилках, але потрібно спробувати зробити з них висновки. Непотрібно відкладати на завтра те, що можна зробити сьогодні, тоді ми не будемо повертатись туди звідки все почалось, таким чином, не будемо втрачати свій дорожочинний час.

*Лиса Ольга,
учениця групи №33*

СВЯТА ЗИМОВОГО ЦИКЛУ

4 грудня - Введення

Інша назва цього свята Третя Пречиста. У церковному календарі це одне з найбільших православних свят іменується як Введення до храму Пресвятої Богородиці. До цього дня потрібно завершити всі сільськогосподарські роботи. Дуже великим гріхом після Введення вважається копання або ж розпушування землі. Введення - це християнське свято, що знаменувало собою початок зимового циклу обрядовості.

Цікаво, що багато обрядів та прикмет на Введення дуже схожі на новорічні. Полазник - так називали першого відвідувача хати на Різдво, Новий рік, Введення тощо. Це пов'язане з так званою "магією першого дня" - вірою людей в щасливу або нещасливу прикмету. Отож, стежили за тим, щоб першою до хати не зайшла жінка чи дівчина: такий візит вважався небажаним. Натомість вірили, що прихід особи чоловічої статі обіцяє щастя й добробут. Часто у ролі показника виступали свійські тварини (вівця, коза, навіть кінь), яких урочисто заводили в хату і годували. Категорично забороняється цього дня прати білизну, шити, копати землю, бо Господь відпускає на Землю душі праведних, аби вони могли побачити, "увидіти", своє тіло. Звідси ще одна назва свята - Видіння.

7 грудня - Катерини

Катерини - молодіжне свято у народному календарі українців. У день Катерини дівчата збирались на вечорниці. Для цього вони заздалегідь обирали оселю, а відповідно і господарку майбутнього свята. Всі продукти приносились в складчину. На стіл подавались різноманітні страви, але перевага надавалась борщу та каші. Ніяких надмірностей не дозволяється, бо триває Пилипівка, Різдвяний піст. Приєднатись до цієї трапези можна і хлопцям, щоправда лише після того, як дівчата закінчать ворожити, тобто пізно ввечері. Робили це дівчата так: зрізали гілки вишні чи сливи і ставили їх у воду або в горщик із землею на покуті. Якщо вони розцвітали до Різдва або Нового року, це обіцяло скорий шлюб. У такий же спосіб ворожили про здоров'я або смерть у наступному році.

13 грудня - Андрія

Андрія - молодіжне свято, близьке за змістом до Катерини. Відзначалося 13 грудня і відповідало церковному святу Андрія Первозванного. Молодіжні зібрання цього дня були наповнені веселощами й розвагами і подекуди називались великими вечорницями. На Андрія вдавалися до різноманітних прийомів любовно-шлюбної магії: засівання конопель, ворожіння із балабушками, калитою тощо. Ці ворожіння мали відповісти на такі основні питання: чого чекати в Новому році - шлюбу чи смерті; якщо шлюб - то хто буде чоловіком; чи буде шлюб щасливим. Намагались також дізнатися про професію,

матеріальне становище майбутнього чоловіка, главенство у майбутній сім'ї. Існує дуже велика кількість описаних ворожін, якими користувались дівчата на Андрія.

19 грудня - Миколи Чудотворця

Святий Миколай є одним з найбільш шанованих на Україні святих. Про це можна судити, хоча б, з тієї кількості церков, які названі на честь цього святого. В

календарі є два свята Миколи - один весняний (22 травня) і другий зимовий.

Зимовий Миколай особливо опікується знедоленими, хворими. До нього посилають молитви землероби, скотарі та рибалки, яких, до речі, він рятує від усіляких небезпек на воді.

7 січня - Різдво Христове

Свята різдвяного циклу розпочинаються ще 2 січня в день Гната. Дівчата ретельно прибирали оселю та готували різноманітне святкове спорядження - "Павучки", "Іжачки", "Дідух". До 4 січня, дня Анастасії, оселя повинна бути святково прибраною. Саме в цей день заготовляють сировину для приготування майбутньої святкової вечері. Нерідко на Анастасію кололи свиню, тобто проводили "свіжину". І, нарешті, - кульмінація свята - Святвечір, або ж Багата кутя, Вілія, Коляда (6 січня). 6 січня нічого не їли до вечора, поки не з'являлася перша зоря на небі (вірили, що саме в цей час народився Ісус Христос). Підготовка до святкової вечері носила урочистий характер і розгорталася як справжній ритуал. За уявленнями, всі предмети, які мали відношення до обрядового столу, набували чудодійної сили.

На покуті під образами розстеляли чисте сіно, на яке ставили горщики з кутею та узваром.

До Святвечора готували чітко визначену кількість страв (7, 9 чи 12), використовуючи майже всі наявні у господарстві продукти, за винятком скоромних.. В цій багатій, але пісній вечері господиня представляє найголовніші плоди поля, городу і саду.

В той час, коли господиня поралася біля печі, господар напоїв худобу, підстелив свіжою соломкою та дав їй свіжого пахучого сіна. Потім поодкидав сніг від хати, розчистив стежки і уважно оглянув своє господарство. Все живе і мертво, що є в господарстві, повинно зустріти урочисту хвилину Святвечора на своєму місці. Ніщо не може бути в цей вечір поза домом, у чужих руках - позичене чи десь забуте. За традицією кожен член родини в цей вечір повинен бути вдома, причому не можна спізнюватись до святкового столу, бо будеш весь рік блукати.

На Святвечір було прийнято вшановувати померлих і живих родичів. Для перших залишали рештки їжі на столі (мити посуд у цей день вважалося за гріх). До живих посилали дітей зі святковими стравами. Приймаючи їх, господарі дякували і теж передавали такі самі страви зі свого столу. Це символізувало спорідненість сімей, їхню приязнь і взаємну щедрість. Дітей, які приносили вечерю, частували, обдаровували го- стинцями.

14 січня -

Василя. Новий рік

Якщо на Святвечір готували Багату кутю, то на Меланки (13 січня), день який передує Василю, або ж Новому року - Щедру, яку заправляли смальцем. Саме тому цей вечір і називається Щедрим. До вечері, як і на Святвечір сідає вся родина. Дуже важливо, щоб одяг цього дня був ретельно випраний та чистий. Після вечері треба обов'язково зайти до сусідів і попросити один в одного пробачення за можливу вину одного перед одним, аби Новий рік зустріти в мирі та злагоді.

Якщо вийти на подвір'я опівночі, то можна почувти, за народною уявою, як Новий рік проганяє старий. В перший день Нового року найбільш поширеним був, та і зараз залишається, обряд засівання.

Посипальників, що ходили невеличкими групами, приймали як самих бажаних гостей, запрошували сісти до столу, щоб добре все сідало або щоб свати сідали (так казали там, де були незаміжні дівчата). Після закінчення всіх обрядових дій господарі пригощали посипальників яблуками, бубликами, піріжками та іншими ласощами, часто давали й дрібні гроші. Зерно, що вони розкидали по хаті, господиня збирала і давала куркам, аби краще неслися.

19 січня - Хрещення Господнє

Святом Хрещення (Водохрещі, Водохреща, Ордань, Ардан, Йордан) закінчуються Різдвяні святки, які тривають з 7 по 19 січня. Згідно з біблійною розповіддю Христос був охрещений у водах річки Йордан, що і дало другу, народну, назву свята. Вечір напередодні хрещення (друга кутя, голодний Святвечір, голодна кутя) немовби повторював обряд багатой куті, але в дещо скороченому вигляді. Весь день 18 січня дотримувалися суворого посту. Надвечір ішли до церкви, де відбувалася святкова служба, що завершувалася освяченням води. Принісши в глечки або пляшці свячену воду додому, господар кропив нею всіх членів сім'ї, хату, подвір'я, криницю, сільськогосподарський реманент, свійських тварин. Аби залювати нечисту силу, було прийнято курити ладан чи пахуче зілля, малювати крейдою або олівцем хрести на хатньому начинні, дверях, господарських будівлях.

Саме свято Хрещення відбувалося на річці або біля струмка; в місцевостях, бідних на воду, збиралися коло криниці. Напередодні на льоду річки вирубували великий хрест, пробивали ополонки, з льоду й снігу робили одне або кілька скульптурних зображень хреста, які нерідко обливали буряковим квасом.

Кульмінаційний момент свята - занурення священником хреста у воду, після чого вона вважалася освяченою.

Освяченій воді приписувались чудодійні властивості. Її давали зуроченим дітям, людям, що помирили, хворим тваринам, особливо цінували її пасічники.

Матеріал підготувала Ластівка І.В., майстер в/н

Із Днем народження вітаєм,
Від всього серця Вам бажаєм
Щастя, радості, добра,
Здоров'я, успіхів, тепла,
Благополуччя та достатку,
Щоб справи всі були в порядку.
Хай посміхається життя,
Та буде кращим майбуття.

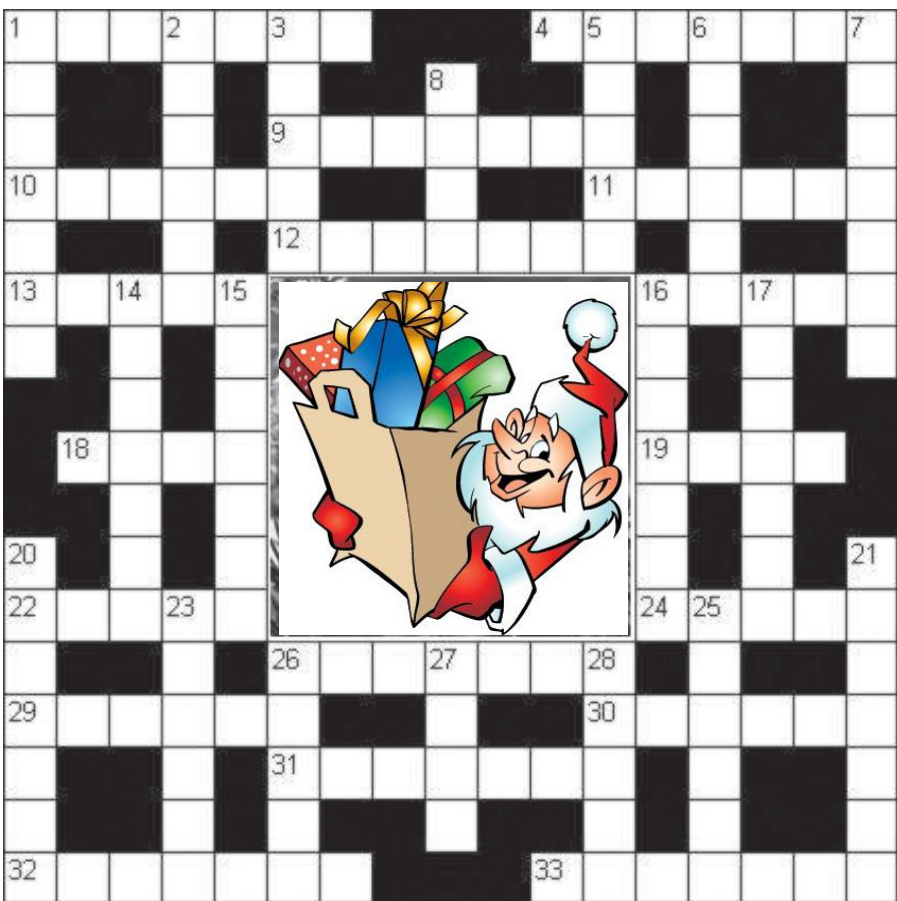
У ГРУДНІ СВЯТКУЮТЬ СВІЙ ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ:

Хай ладиться скрізь: на роботі, в родині,
Щоб радісний настрій у серці не згас,
Все світле, гарне, що треба людині,
Нехай неодмінно приходиться до Вас!
Хай щастя приходиться і лється рікою,
Хай горе обходить завжди стороною,
Хай доля дарує Вам довгі літа,
А в серці завжди хай живе доброта!

Джус М.В.;
Чуловська Ю.П.;
Гнатюк О.М.;
Євпак І.Л.;
Чорба Т.О.;
Колісник К.В.;
Меленченко Н.П.;
Міронович Т.П.;
Бзовська Н.П.;
Ластівка І.В.

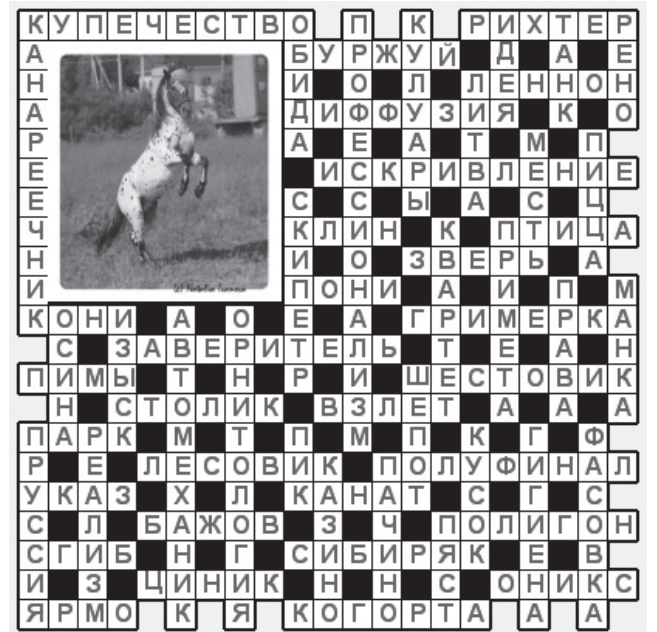
Вітаємо із Днем народження!

КРОСВОРД

Ответы на кросворд
предыдущего номера

Игровое поле хоккеистов. 18. Новогодний утренник в детском саду. 19. Скатерть бела всю землю одела. 22. Человек правильно рассуждающий, мыслящий. 24. Азиатский крепкий напиток из риса или сока пальм. 26. Род торфяных мхов. 29. Елочное украшение, блестящие. 30. Судья в футбольном матче. 31. Один из видов обмана покупателя. 32. Сдобная выпечка. 33. Единица измерения давления, механического напряжения.

ПО ГОРИЗОНТАЛИ:

1. Пьеса по мотивам нескольких произведений. 4. Цементированная горная порода, образованная угловатыми обломками. 9. Сюрприз от Деда Мороза. 10. Седельный багажник всадника. 11. Этот тип загадки изобретен еще провансальскими трубадурами. 12. Жилплощадь Папы Карло. 13. Старик у ворот тепло уволок, сам не бежит и стоять не велит (загадка). 16.

соседних льдин 5. Человек-такси на Востоке. 6. В музыке: четвертая ступень гаммы. 7. Праздничный торг с увеселениями и развлечениями. 8. Ледяное крошево. 14. Сорт белого столового виноградного вина. 15. И аванс, и зародыш таланта. 16. Страшная сила, которая спасет мир. 17. Заведение, где "веселились" моряки. 20. "Опечатанное" мороженое. 21. Парный танец из шести фигур. 23. Большая американская ящерица. 25. Дичь к ананасу в рационе буржуя. 26. "Транспорт" для катания с горки. 27. Бородатый карлик, охраняющий подземные сокровища. 28. Карнавальный "наличник".

ПО ВЕРТИКАЛИ:

1. Главное почтовое учреждение города. 2. Курорт в Ленинградской области. 3. Не уляжется никак среди соседних льдин 5. Человек-такси на Востоке.

АБИТУРІЄНТ 2012

Наша мета – налагодження зв'язків між учнями училища і школярами міста Вінниці та області, інформування населення про навчальний заклад, про відпочинок та дозвілля учнів нашого училища. Редакційний колектив робить все для того, щоб сприяти становленню громадської позиції молоді, розвиваючи творчі здібності кожного. Афанасій Фет написав: «Учись у них – у дуба, у берези...». Так, людям сьогодні, як і тисячі років тому, є чому повчитися у природи. У природі виживає найсильніший. У нашому житті досягає успіху той, хто постійно самовдосконалюється та невпин-

но йде до своєї мети. У природі кожна тварина турбується про своє виживання. Наші сучасники роблять все, аби жити добре, жити гідно, так, щоб діти пишалися своїми батьками. Майже всі розуміють, що жити, цінуючи те, що маєш, та прагнути досягти більшого – це і є проста життєва мудрість, продиктована самою природою людини.

Тож вам, шановні учні, школярі, бажаємо понад усе цінувати свої таланти, шукати можливості для їх реалізації та використовувати ці шанси на всі 100 %. Зробіть правильний вибір. Будьте мудрими. Хай Вам щастить!

*Від редактора
"Молодіжного вісника"*

Лауреати виставки «Сучасна освіта в Україні»

2002 рік – бронзова медаль у номінації «Інноваційні технології у навчанні».

2003 рік – бронзова медаль у номінації «Комп'ютеризація та інформатизація навчального процесу».

2005 рік – бронзова медаль у номінації «Упровадження профільного навчання в загальноосвітній школі».

2006 рік – срібна медаль у номінації «Комп'ютеризація та інформатизація навчання у загальноосвітній школі та профтехучилищі».

2007 рік – ДПТНЗ «ВМВПУ» увійшло до 100 найкращих ПТНЗ України.

2009 рік – срібна медаль у конкурсі інноваційних розробок.

2010 рік – золота медаль у конкурсі іноваційних розробок.

2011 рік – золота медаль у конкурсі інноваційних розробок; Почесне звання "Лауреат конкурсу" та золота медаль у номінації "Інновації у співпраці підприємств з навчальними закладами" виставки "Інноватика в освіті України".

НА БАЗІ 9 КЛАСІВ

Термін навчання - 2 роки 10 місяців

Юнаки та дівчата

1. "Кухар. Кондитер".
2. "Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів".
3. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець".
4. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".

Юнаки

5. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин".

6. "Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електрозв'язку та проводового мовлення".

7. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин. Кабельник-спаювальник".

8. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування".

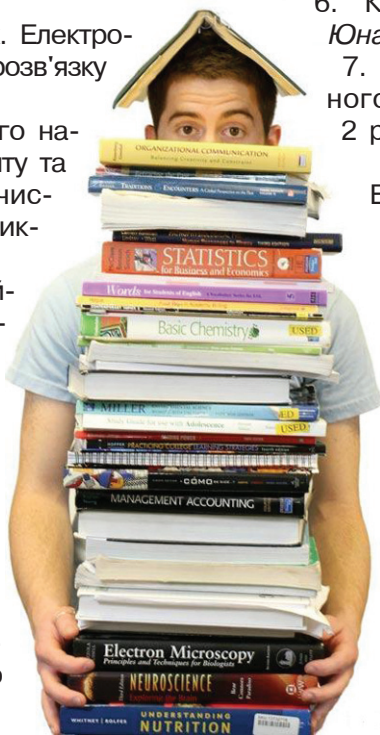
Дівчата

10. "Оператор телекомунікаційних послуг".

11. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку".

12. "Секретар. Оператор комп'ютерного набору".

13. "Оператор електрозв'язку. Оператор поштового зв'язку".

НА БАЗІ 11 КЛАСІВ

Термін навчання - 10 місяців

Дівчата

1. "Секретар. "Оператор комп'ютерного набору".
2. "Оператор телекомунікаційних послуг". (Термін навчання - 2 роки)

Юнаки та дівчата

3. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".
4. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець". (Термін навчання - 1,5 роки)
5. "Агент з постачання".
6. "Кухар. Кондитер".

Юнаки

7. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування". (Термін навчання - 2 роки)

8. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин. Кабельник-спаювальник". (Термін навчання - 2 роки)

9. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин". (Термін навчання - 1,5 роки)

НА ІІІ СТУПІНЬ НАВЧАННЯ

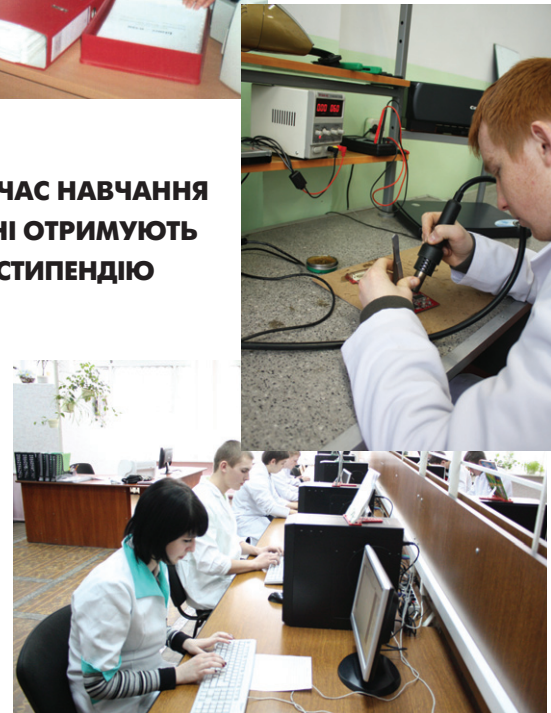
Спеціальність "Комерційна діяльність" на базі робітничої професії «Агент з постачання», з отриманням диплома молодшого спеціаліста

Юнаки та дівчата

Термін навчання - 1 рік 5 місяців

**ПІД ЧАС НАВЧАННЯ
УЧНІ ОТРИМУЮТЬ
СТИПЕНДІЮ**

Свідоцтво про реєстрацію Серія ВЦ № 696-54-Р Редакція: (0432) 27-45-64

Назва видання: Молодіжний Вісник Відділ розповсюдження: (0432) 27-45-64 Тираж: 1000 шт. Рекомендована ціна: договірна Видавець та засновник: "ВМВПУ"

Редакційна колегія "ВМВПУ" Редактор: Тютюнник М.М. Літ. редактори: Ластівка І.В., Цимбалюк Д.М., Драчук Н.В., члени учнівського самоврядування Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П. Адреса редакції та видавця: м. Вінниця, вул.Червоноармійська,5

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції

Віддруковано в друкарні ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед", м.Вінниця, вул.Чехова, 12а. Телефон: (0432) 55-63-97, 63-50-55 Тираж 1000 прим. З а м о в л е н н я № 11 09 05